ÎN PAGINILE 3-4 :

Preludiu

SUPLIMENT LITERAR-ARTISTIC AL „SCÎNTEII TINERETULUI" PENTRU ELEVI

nr. 31

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II. Nr. 6438 | 6 PAGINI — 30 BANI | MIERCURI 28 IANUARIE 1970

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit pe ambasadorul Uniunii Sovietice la București

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit marți, 27 ianuarie 1970, pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Uniunii Sovietice la București, A. V. Basov, la cererea acestuia.

Cu acest prilej a avut loc o convorbire care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, tovărășească.

Adunări ale salariaților din secții, sectoare și ateliere

EFORTURILE NOASTRE SE MĂSOARĂ ÎN PRODUSE

În aceste zile în toate întreprinderile din țară au loc adunări ale salariaților din secții, sectoare și ateliere, în cadrul cărora, o dată cu analiza activității desfășurate de-a lungul anului precedent, sînt dezbătute sarcinile de plan pe anul în curs, angajamentele pentru realizarea și depășirea lor. Participarea conștientă și nemijlocită a tuturor făuritorilor de bunuri materiale, muncitori, ingineri, tehnicieni — prin aceste veritabile ședințe de lucru la analizarea profundă și exigentă a problemelor de bază ale activității economice face posibilă, prin aplicarea neîntîrziată a măsurilor propuse, perfecționarea continuă a procesului de producție, obținerea unor rezultate economice superioare. Ele oferă totodată tinerilor din economie prilej de afirmare a spiritului său de inițiativă, de participare nemijlocită la elaborarea și fundamentarea cadrului organizatoric menit să asigure finalizarea cu succes a planului de stat.

Cum la Fabrica de tricotaje „Tricodava" din București, aflată în atenția noastră — pentru marea majoritate a salariaților vîrsta este cuprinsă între 18 și 24 de ani — am avut ocazia să urmărim aportul tineretului ca element important în realizarea sarcinilor de plan, mai întîi la mașini iar apoi la ședințele de dezbatere a cifrelor de plan. Am fost prezenți ieri la adunarea salariaților din schimbul A de la Atelierul circulare al fabricii de tricotaje amintite. Marea majoritate a muncitorilor din acest atelier au aceeași vîrstă: 17—18 ani. O dată intrați în sală, pe fețele adolescentine s-a instalat, legitimă, expresia seriozității, a răspunderii pentru destinele producției. S-a discutat cu glasul scăzut al oamenilor maturi și preocupați de rezolvarea unor probleme importante. Și într-adevăr, darea de seamă prezentată de tovarășul inginer Gavril Danciu, șeful secției tricotat circulare a fost completată cu observații și propuneri valoroase în măsură să asigure îndeplinirea integrală a sarcinilor de plan pe acest an mult majorate față de cele din 1969.

„Eforturile noastre se măsoară în producție" — observa ajutorul de maistru Dorel Mi-

IUSTIN MORARU

(Continuare în pag. a V-a)

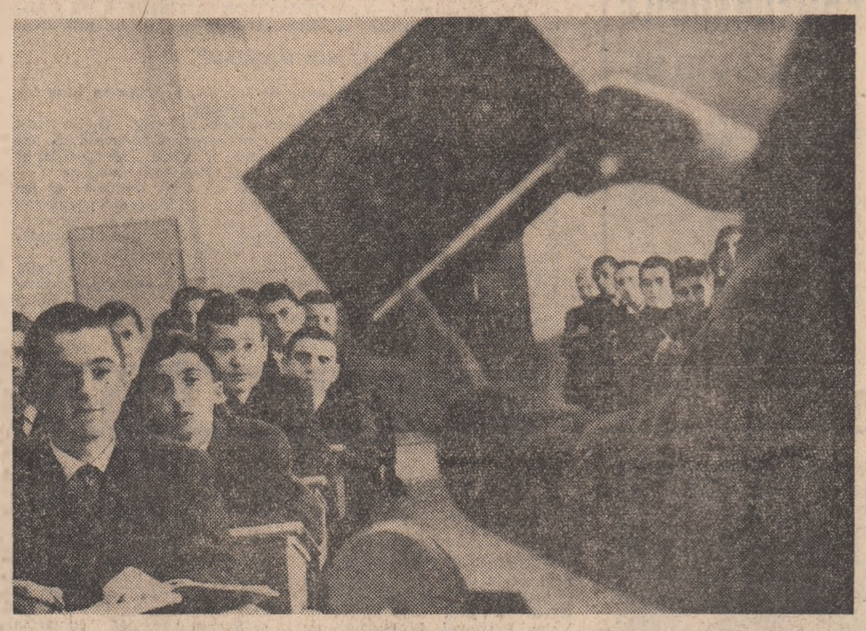

ALFABETUL MESERIEI

3 fotografii de ION CUCU

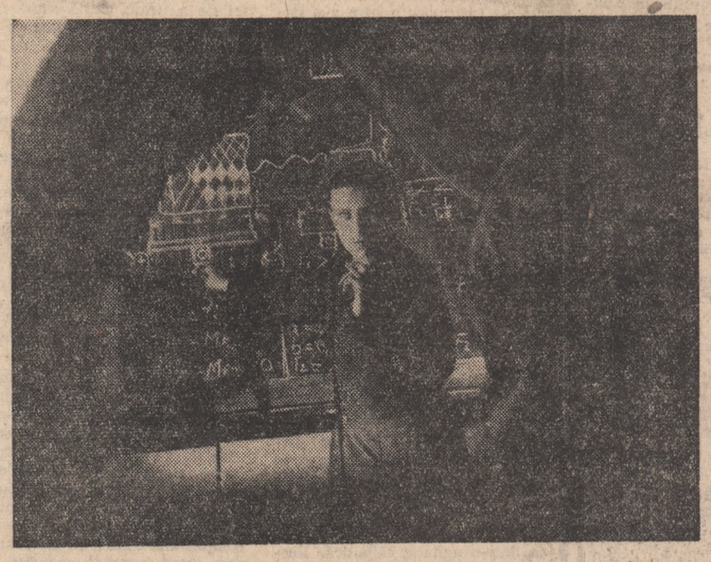

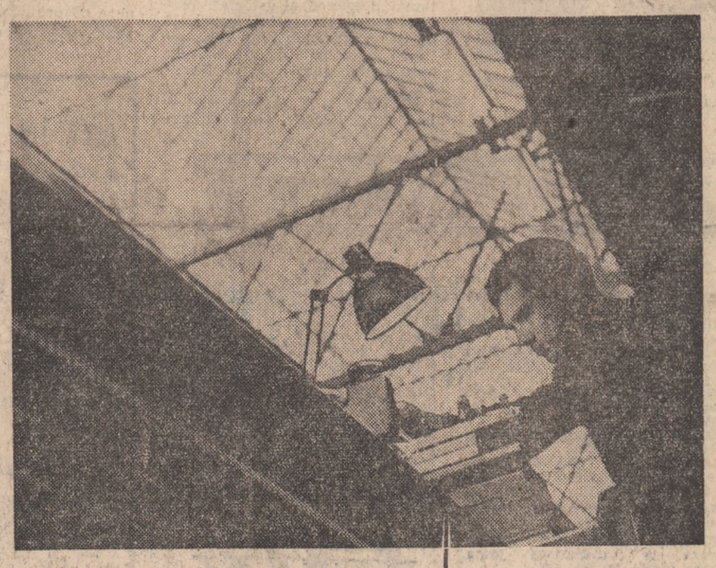

O ACȚIUNE CE SE CERE GENERALIZATĂ

SĂPTĂMÎNA MECANIZATORILOR

Convorbire cu tovarășul **FLOREA IVĂNICĂ**, *șeful secției economice a Comitetului județean Teleorman al U.T.C.*

A început numărătoarea inversă... Peste cinci zile, în județul Teleorman va fi declanșată „Săptămîna mecanizatorilor" — acțiune cu multiple referințe la ridicarea cunoștințelor profesionale. Plasată intenționat într-o perioadă optimă pentru analiza muncii unui an parcurs, această „Săptămînă a mecanizatorilor" își propune, totodată, să stimuleze desfășurarea unei activități laborioase în vederea pregătirii exemplare a producției anului 1970. În întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii, precum și în sectoarele mecanice ale I.A.S., organizațiile U.T.C. fac ultimele pregătiri: se aranjează sălile unde vor fi organizate dezbateri pe problemele majore ale mecanizării lucrărilor agricole, întreținerii și exploatării parcului de mașini și tractoare; se întocmesc grafice și diagrame cu referiri directe la producție, sînt aduse pe platforme și în ateliere tipurile cele mai noi de mașini ce vor folosi la explicarea principiilor de funcționare; bibliotecile au orar special — în funcție de programul de studii al tinerilor mecanizatori înscriși pentru Olimpiadă; specialiștii întîrzie în unități dînd un substanțial sprijin celor ce se pregătesc; formațiile artistice repetă, sportivii se antrenează.

— Prin activitate și eficiență — ne spunea tovarășul **Florea Ivănică**, șeful secției economice a Comitetului județean Teleorman al U.T.C. — Săptămîna mecanizatorilor, aflată la a doua ediție, ocupă un loc aparte în cadrul complexului de mijloace și forme educative și de pregătire profesională a tinerilor mecanizatori. Desfășurată în cadrul fiecărei întreprinderi „Săptămî-

GH. FECIORU

(Continuare în pag. a V-a)

Jurnal

Am citit zilele trecute cîteva din scrisorile din tinerețe ale lui Engels, adresate prietenilor săi de atunci. Toate au fost expediate în anul 1839, cu doi ani mai înainte de apariția Esenței creștinismului a lui Feuer-

SCRISORI...

bach. Amintesc acest lucru pentru că în majoritatea dintre ele chestiunile pe care le dezbate Engels cu prietenii săi se referă la analiza credinței ca mistică, la critica Bibliei. Aceasta e, ca să zic așa, tema lor generală, care revine de la o scrisoare la alta, însă dincolo de ea se înșiruie amănunte de tot felul, majoritatea fiind însoțite de file întregi cu poezii de ale lui Engels. Apoi, cele mai multe dintre ele sînt însoțite de desene, care chiar și după reproducerile din ediția de care m-am folosit, denotă după părerea mea de nespecialist, un talent acut,

de GH. SUCIU

(Continuare în pag. a V-a)

TÎNĂRUL CONTEMPORAN — *ACTUALUL ȘI VIITORUL HOMO INDUSTRIALIS*

INGINERUL SOCIAL — între poezie și tehnică

Uneori, pătrunderea în lumea aspră și firească a muncii, sub aspectul ei contemporan cel mai evident, industria, devine prilej de reflexii poetice în ciuda dureității efortului, în ciuda rigidității proceselor de producție sau a aspectului exterior al unei imense turnătorii sau forje. Într-un circuit natural, munca a fost la început condiție de existență, reflex și necesitate, s-a filtrat apoi prin gîndire și simțire, s-a adaptat tuturor funcțiunilor nou cîștigate ale omului, devenind pe planul superior al naturii umane, creație. Omul s-a transformat în funcție de ea, și MUNCA a evoluat în funcție de om, împrumutîndu-și reciproc trăsături, completîndu-se într-o simbioză perfectă, pînă la formula completă a înțelegerii: „Munca l-a creat pe om", dar și omul și-a creat munca.

Astăzi, în epoca acestui **homo industrialis** de care vorbeam acum cîteva zile, a-ți gîndi munca, a-i cerceta în amănunțime componentele, a te sprijini pe datele ei elementare pentru a descoperi altele, de esență, este un suprem gest de responsabilitate. Sociologia contemporană, pornind de la respectul pentru om, elaborează continuu soluții pentru o folosire cît mai judicioasă, mai economicoasă a principalei surse de energie, aceea a omului.

Asistam, în biroul de organizarea muncii de la „Electrobanatul" Timișoara la întocmirea planurilor de cercetare a colectivului de ingineri condus de ing. Ioan Pătrășcoiu.

— În condițiile unei mari întreprinderi socialiste, planificarea riguroasă a producției este o primă condiție de existență. Dar a planifica înseamnă a organiza, a urmări elementul nou pe care-l aduce nu numai fiecare zi, dar și fiecare om care intră în fluxul productiv

GALINA BĂDULESCU

(Continuare în pag. a II-a)

INTENȚII ȘI REALIZĂRI ÎN ARTA PLASTICĂ TIMIȘOREANĂ

Clipe de răgaz pe Postăvaru

Foto: AGERPRES

Filiala artiștilor plastici timișoreni este fără îndoială una dintre cele mai interesante din întreaga țară, atît ca nivel artistic în sine cît și ca spirit emulativ, ca spirit interogativ, ca mobilitate intelectuală, în cel mai bun sens al cuvîntului. Ceea ce poate reține în primul rînd atenția este tendința marcată, aproape obsesivă de a găsi noi mijloace de expresie plastică, oroarea tacită și aproape generală de vetust și dulcegărie. Evident, poate că ar fi mai dificil să disociem exact **fondul**, disecția „de conținut" a acestor căutări, mobilurile ce alimentează această combustie, artiștii grupîndu-se, după opinia noastră, mai mult în funcție de afinități formale și de tehnică, decît de structură, ei constituind, la urma urmelor, tot atîtea entități perfect conturate, antinomice chiar. Este dificil să anticipăm — din același unghi — și finalitatea unui **moment precumpănitor informațional** pe care-l trăiește cu o fervoare și o tensiune caracteristică acest centru cultural. Fondul spiritual, tradițional, spiritul „clasic" într-un anumit sens ni s-a părut în multe cazuri o speculație intelectuală și mai puțin o dimen-

CORNEL RADU CONSTANTINESCU

(Continuare în pag. a II-a)

UN AMĂNUNT UITAT ÎN PREGĂTIREA UNIVERSITARĂ

CÎT COSTĂ O LINIE pe planșeta arhitectului?

● Anii de facultate — „corigenți" la capitolul orientare practică ● A fi arhitect = a concepe pe baza unor exigențe sociale și economice ● Proiectele în fața „industrializării"

Exigențele legate de industrializarea și sistematizarea construcțiilor, de volumul mare al acestora, de varietatea cerințelor imediate, de concepție și tehnice, implică, în procesul de formare al tinerilor arhitecți, o serie de aspecte noi. Convorbirea cu doi specialiști în domeniul arhitecturii, cadre didactice universitare cu experiență, **lect. dr. arh. Mihail Caffe și lect. arh. Vili Iuster** — își propune să discute în ce măsură învățămîntul universitar de specialitate, metodologia și orientarea acestuia, munca cu studenții, „cultivă" ideea că absolventul, repartizat, undeva în țară, trebuie să facă față, de la început, unor exigențe multilaterale, specifice actualității.

— Vă propun să pornim cu o întrebare „frontală": în condițiile actuale absolvenții în arhitectură, o dată repartizați, corespund exigențelor, se dovedesc utili, de la început, sau, pentru a se adapta, au nevoie de o lungă perioadă de acomodare?

V. I. — În general, absolvenții corespund. Spun, în general fiindcă, uneori, luarea în primire a postului, a profesiunii pentru care s-au pregătit, constituie un „șoc" în această situație se pot produce două lucruri, ambele cu implicații negative: fie datorită insuficienței pregătirii practice diferențiate, acumulate în facultate, absolventul nu poate rezolva probleme simple, fie că acestea i se par „minore" și le neglijea-

ANDREI BÂRSAN

(Continuare în pag. a V-a)

Cu privire la organizarea Muzeului de istorie al Republicii Socialiste România

Pe baza hotărîrii Comitetului Central al Partidului Comunist Român și a Consiliului de Miniștri cu privire la înființarea Muzeului de Istorie al Republicii Socialiste România a fost numită o comisie de organizare sub președinția academicianului profesor Constantin Daicoviciu. De asemenea, a fost atribuită acestui muzeu clădirea Poștei Centrale din București.

Muzeul de Istorie al Republicii Socialiste România va înfățișa cele mai reprezentative mărturii ale istoriei patriei noastre, ale luptei revoluționare a poporului român pentru eliberare socială și independență națională, pentru realizarea statului național unitar, dezvoltarea economiei, științei și culturii, pentru făurirea societății socialiste. Împreună cu istoria poporului român vor fi înfățișate istoria dezvoltării naționalităților conlocuitoare, tradițiile comune ale luptei pentru libertatea și progresul patriei. O atenție deosebită se va acorda prezentării contribuției poporului român la civilizația umană în această parte a Europei și în lume. Muzeul va înfățișa relațiile de prietenie dintre România și țările socialiste, legăturile dintre poporul român și alte popoare

(Continuare în pag. a V-a)

TEATRUL FOLCLORIC – ÎNTRE SPECTACULOS ȘI AUTENTICITATE

Inițiativa Comitetului județean al U.T.C. Vaslui este lăudabilă și oportună fiindcă cu prilejul acestui festival a scos la iveală de prin sate multe piese folclorice mai puțin cunoscute de o inestimabilă valoare. Teatrul haiducesc are ca personaj central în această zonă figura lui Iancu Jianu denumit „căpitanul haiducilor, spaima fanarioților“, haiduc de baștină din părțile Olteniei. Prezentul festival a scos la iveală un fapt foarte interesant : simbioza între folclor și creația cultă, posibilă prin mai vechea influență a vodevilurilor lui Vasile Alecsandri — foarte bine difuzate acum un veac de către trupele ambulante de teatru, acele „căruțe cu comedii“ — asupra teatrului popular, în linia melodică și în structura psihologică a personajelor. Alături de „personajele“ tradiționale haiducii, ursaru, harapi, arnăuți, cămărași, ciobanul, mireasa, jocul caprei, al ursului, personajele lunii august — considerată lună decisivă pentru belșugul întregului an etc., au apărut personaje noi, intrate recent în societatea satului : medicul („doctorul“), brigadierul cooperativei sau președintele care supraveghează tot ciclul muncilor agricole, salariații serviciului de salvare și milițianul.

Comitetul județean al U.T.C. Vaslui, împreună cu Casa Creației populare, vor publica o culegere de texte, a obiceiurilor descoperite prin sate cu prilejul festivalului. La toate acestea trebuie subliniat că în valorificarea folcloristică întreprinsă de U.T.C., deși aceasta s-a desfășurat sub auspiciile Casei județene a creației populare, for specializat, foarte multe formații artistice s-au prezentat cu folclor prelucrat, stilizat „după gustul și priceperea directorului căminului cultural din sat“. Iată un exemplu : aspectul dramatic al teatrului popular, îndeobște recunoscut prin optimismul robust, viguros, al personajelor s-a transformat într-o dulceagă operetă cu haiduci blegoși, sentimentalizați, care își oferă pieptul flintei poterașilor fiindcă i-a abandonat iubita, care pînă la urmă îi salvează cu pușcă cu tot printr-un bilet de grațiere adus de la Vodă. Consecințele acestor „bagatele“ folclorice nu se datoresc unor stilizări recente. Acestea au fost practicate acum 40—50 de ani, în epoca sămănătoristă, pășunistă de către absolvenții școlilor normale. La acea vreme a fost fracturat fenomenul folcloric original, autentic, interpolînd în structura sa prețiozitatea, simulacrul sentimental, obținîndu-se un melanj de prost gust, tip folclorul mahalalelor, deși cei care îl colportează, cu fidelitate astăzi, sînt țăranii. Acest fenomen poate servi drept exemplu al consecințelor de mai tîrziu ce le pot avea contrafacerile de astăzi. În privința programării acestui festival, ar fi mai potrivit dacă finalul concursului ar avea loc chiar în luna decembrie încît urările să se adreseze cu adevărat anului nou !

I. M.

Unul din punctele de mare atracție ale festivalului de teatru folcloric de la Iași : nunta țărănească de la Prisăcani

Foto : O. PLECAN

Pînă la „Cerbul de aur“, Brașovul va fi gazda a încă trei concursuri ce stîrnesc deja în oraș pasiuni și emoții.

„Săniuța de argint“ — întrecere de nivel republican, își va disputa manșele pe un traseu destul de dificil : vechiul drum spre Poiana Brașov. Faza județeană a competiției va avea loc la 1 februarie. Data finalei încă nu a fost fixată.

„Primul ghiocel“ — tradiționalul concurs local de muzică ușoară, care a reunit anul trecut în finală peste 30 de tineri, se va desfășura la 15 februarie.

Pentru prima oară, în, a-

CONCURSURILE BRAȘOVULUI

cest an, Comitetul județean U.T.C. în colaborare cu Inspectoratul școlar organizează un concurs menit să desemneze **„Ansamblul folcloric al tineretului școlar“** din județul Brașov, formație ce urmează să participe la Festivalul folcloric al tineretului din Europa, ce va avea loc în R.F. a Germaniei în luna iulie 1970. Faza pe școală se va încheia la 15. III a.c., faza pe oraș va avea loc în vacanța de primăvară sau în prima săptămînă a trimestrului III, iar **finala** — tot la începutul trimestrului III.

STUDENȚEȘTI

UN NOU VOLUM DIN „BULETINUL ȘTIINȚIFIC STUDENȚESC“

Recent a văzut lumina tiparului un nou volum din „Buletinul științific studențesc“ — publicație periodică, editată sub îngrijirea Uniunii Asociațiilor Studențești din România și a Ministerului Învățămîntului. Seria „MEDICINĂ UMANĂ. STOMATOLOGIE. MEDICINĂ VETERINARĂ“ reunește 20 dintre cele mai valoroase comunicări premiate în cadrul ediției a V-a a Seminarului Național al cercurilor științifice studențești. Autori : 30 studenți ai facultăților de profil din București, Timișoara, Cluj, Tg. Mureș și Iași.

Pînă la începutul lunii februarie urmează să apară încă două serii ale Buletinului — „AUTOMATICĂ ȘI TEHNICĂ DE CALCUL. MECANIZAREA AGRICULTURII“ și „ARHITECTURĂ. CONSTRUCȚII“.

13 NOI MANUALE

Au intrat în librării următoarele lucrări, apărute în luna ianuarie în Editura didactică și pedagogică :

C. Marcu, M. Manuchian : **Farmacologie,** 379 pag. ; G. Zarnea : **Microbiologie generală,** 677 pag. ; *** **Cercetări de genetică,** 592 pag. ; Tr. Demian, D. Tudor, V. Stoica, I. Curiță : **Mecanisme și elemente constructive de mecanică fină. Probleme,** 544 pag.

Alte 9 manuale pentru învățămîntul superior urmează să fie editate pînă la 1 februarie — A. Conu : **Dermatovenerologie,** 412 pag. ; I. Damian : **Împăduriri,** 420 pag. ; I. Dincu, B. Mănescu, C. Vasilescu : **Agricultura,** 352 pag. ; E. Chifu : **Chimie coloidală,** 348 pag. ; Gh. Fekete, I. Zinveliu : **Drept civil,** 256 pag. ; M. Malița ; **Diplomație,** 576 pag. ; V. Ștefănescu, V. Dobrovici **Limba engleză — partea a II-a. Texte de specialitate pentru medicină și farmacie,** 424 pag. ; I. Simionică : **Limba franceză contemporană. Lexicologie,** 328 pag. ; Bazil Popa și colectiv : **Termotehnică și mașini termice,** 630 pag.

Vitrina B.T.T.

În sfîrșit se pare că invitația noastră din vitrina precedentă a fost de bun augur. Consemnăm, așadar astăzi, acțiunile turistice ale săptămînii, primite din partea cîtorva comitete județene ale U.T.C.

BUCUREȘTI. Peste 600 de tineri de la diverse întreprinderi și instituții din Capitală vor petrece sfîrșitul săptămînii pe Valea Prahovei, în excursii de o zi, o zi și jumătate, organizate prin intermediul B.T.T. 324 de elevi de la patru școli generale vor face, începînd de astăzi, patru excursii în orașul Ruse din R. P. Bulgaria.

ALBA. În jurul orașelor Abrud și Zlatna vor fi organizate drumeții pe schiuri. La Blaj, Sebeș și Cugir se desfășoară un concurs gen „Drumeții veseli“ cu tema „Legendă și istorie“, privind memoria acestor locuri. 60 de tineri din Alba Iulia vor participa la colocviul „Pe urmele speologului român Emil Racoviță“.

PRAHOVA. Trei excursii — la Poiana Brașov, Gura Diham și Poiana Izvoarelor — vor antrena sîmbătă peste 120 de tineri de la I.U.G.T. Ploiești, Liceul seral Valea Călugărească și Școala tehnică comercială Ploiești.

CLUJ. 30 de tineri de la Uzina mecanică de material rulant vor face o excursie la Băișoara ; alți 40 de tineri lucrători în confecții vor fi oaspeții cabanei tineretului de la Buru ; elevi ai Liceului „Mihai Viteazu“ din Turda vor participa la o expunere despre „Excursiile în Apuseni“, însoțită de diapozitive.

AZI, ÎN LIBRĂRII

● **EDITURA TINERETULUI**

Gib. I. Mihăiescu : „Nuvele“, lei 6,00 (colecția Lyceum).
Ana Blandiana : „A treia taină“, lei 3,75.

● **EDITURA PENTRU LITERATURĂ.**

Panait Istrati : „Chira Chiralina“, „Moș Anghel“, „Prezentarea haiducilor“ ; „Domnița din Snagov“, vol I—II, lei 16,00.
Liviu Rusu : „Estetica poeziei lirice“, lei 8,50.

● **EDITURA MERIDIANE**

Gaston Baty, Réné Chavance : „Viața artei teatrale“, prefață de V. Râpeanu, lei 13.

● **EDITURA TEHNICĂ.**

S. Boicescu : „Fotografia la mică distanță și macrofotografia“, Lei 8,00.
I. Dumitrescu, R. Pop : „Manualul inginerului hidrotehnician“, vol. I, lei 59,00.

CRONICA TEATRALĂ

„OTHELLO“

la Teatrul „Nottara“

Universului dramatic shakespearian i-a fost dat, în lungul timp ce-a urmat nașterii sale, un destin interpretativ a cărui complexitate nu se poate analiza cu ajutorul obișnuiților termeni de comparație. Transfigurări scenice într-o imensitate cantitativă greu apreciabilă au compus o istorie spectaculară contradictorie, ale cărei pagini au fost scrise corect. Au fost însă și tălmăciri sau, mai ales, răstălmăciri, ce au infirmat mereu tradiția ce părea stabilită. Acestui destin, tragedia maurului venețian nu i s-a putut sustrage : interpretări celebre, altele anonime, au pătruns în profunzimea conflictului shakespearian, pedalînd ritmic cînd pe motivul Othello, cînd situînd în prim plan profilul lui Iago. Concepția regizorală a lui *Cornel Todea* se integrează între ultimele numite, stabilind parametrii tragediei în funcție și pornind de la complicata țesătură sufletească a personajului Iago. Un Iago care nu strălucește, demon sarcastic și intangibil, dimpotrivă un Iago vulnerabil a cărui extremă susceptibilitate descoperă în orgoliul său bărbătesc răni ce se cer răzbunate cu sînge. Și, sîngele — tribut a fost ales încă înainte de ridicarea primei cortine — e al maurului Othello. Iago nu caută să se explice, el își expune doar motivele, cu ezitări-umbre, prin hotărîri-fulgere, lovind asemenea trăsnetului. Maurul e iubit, este un erou. Iago nu-și îndrăznește gîndul pînă la o astfel de ipostază a fericirii, date fiind complexele sufletului său ce se știe mic. Îi rămîne arma intrigii pentru a strivi aureola maurului, pentru a-și dovedi sieși și întregii lumi că magnificul său stăpîn este la fel cu el : vulnerabil.

Pînă aici deslușim o interpretare demnă de interes (în virtutea căreia tăieturile masive în text par motivate); premizele sînt însă stînjenite în dezvoltare prin schematizare unilaterală a celui ce trebuia să fie pentru Iago de invidiat și de învins : Othello. Iago apărîndu-ne ca un subtil psiholog și, în orice caz, un perfect cunoscător al celui pe care-l vrea să-l distrugă, ni se pare cu atît mai incredibilă intenția sa de a ataca o ființă primitivă în reacție și evoluție, ce pare a se fi născut în trib, înfrățindu-se cu animalele și moștenindu-le instinctele. Othello propus de *Cornel Todea* (de comun acord cu actorul *Ion Dichiseanu*), apare într-o imagine deloc unitară, cu multe neclarități, o panteră neagră, care dacă nu reușește decît pe alocuri să fie felină este, în schimb, feroce, într-o agitație sălbatică. Ilustrare perfectă a acestui nestăpînit instinct animalic de a-și ucide prada este scena omorîrii Desdemonei, care, desprinsă din spectacol rămîne, e drept, o splendidă pagină de plastică a mișcării scenice. Putem considera îndreptățit un accent pus pe duritatea lui Othello ale cărui calități apreciate în rafinamentul venețian sînt, în primul rînd, cele de războinic. Dar de aici pînă la exagerare e o cale lungă și nejustificată pe care regizorul a suprimat-o, transformîndu-l pe Othello într-un furibund sălbatic al cărui dezastru psihologic produce datorită poftei de a ucide, poftă satisfăcută pe deplin prin asasinarea Desdemonei. După o astfel de satisfacție finalul — tîrzie și tragică trezire a lui Othello — pare adăugat și inutil. De aceea tragedia lui Othello nu mai pornește nici dintr-o prea mare iubire, nici din naivitatea celui care a iubit întotdeauna oamenii, iar cînd e silit să-i urască, pentru el universul se descompune învălmășindu-l în ceața bănuielilor. *Ion Dichiseanu* adaugă în plus gesturi violente, agitate, folosind un debit verbal în cascadă, cel mai adesea indescifrabil. Amintind cele cîteva, foarte puține, pasaje reușite ale partiturii sale (ne referim la trecerea gradată de la mirarea intrigată prin uimire, spre clinul îndoielii), trebuie, însă să menționăm că ele se pierd într-o evoluție cam săracă în mijloace interpretative, care dovedesc suficiență (nu am vrea să spunem început de plafonare), carențele montării sporesc într-un decor cenușiu, compus din ziduri în descompunere, care imprimă montării un aer îmbîcsit, murdar chiar în care costumele interpreților principali se vor contrapunctice pete de culoare (scenografia *Doina Levința*). Tonalitatea spectacolului rămîne falsă în momentele de tensiune și grație unui acompaniament muzical mai indicat pentru un film polițist, rămîne inegală datorită unor nivele actoricești mult prea distanțate pe linie calitativă. Discret în exprimare și subtil în nuanțe, *Mircea Anghelescu* reușește să fie Iago gîndit de regizor pus, însă, într-o conjunctură neinspirată. *Desdemona* ne este propusă în două variante. *Lucia Mureșan* aparținînd rolului doar prin apariția-i blondă, evoluează liniar, fiind un pretext, în nici un caz pivot al declanșării dublei patimi a lui Othello. În schimb debutul bucureștean al *Dorei Chertes* ni se pare nota forte a distribuției, o excelentă realizare actoricească. Desdemona ei se înrudește cu Julieta în nebunia iubirii, în curajul dăruirii; devine însă soția maurului cu mîngîieri și priviri de femeie care a gustat din dragoste și e însetată de ea. Strigătul agoniei — implorare în numele dragostei — este cutremurător în tragism, este ultimul strigăt al unei iubiri ce nu-și poate crede negarea. Notăm echilibratul portret al Emiliei conturat de *Cristina Tacoi* — îngrijita compoziție a lui *Dan Nicolae* — Dogele. N-am înțeles de ce *Dorin Varga* se simte atît de stînjenit în Cassio lipsindu-l de orice culoare; așa cum ne-ar fi plăcut o estompare a liniei groase în umorul lui *Ion Siminie* — Roderigo, a cărui înclinare spre comic o apreciem, de altfel.

Și, ne întrebăm, în încheiere, pînă cînd luptele scenice vor fi prilejul unor demonstrații penibile, văduvite de orice frumusețe plastică, cînd vor învăța, oare, actorii noștri să mînuiască sabia, nu să se lase intimidați de ea ?

LILIANA MOLDOVAN

Lucia Mureșan (Desdemona) și Ion Dichiseanu (Othello)

Foto : AGERPRES

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

cinema

URMĂRIREA : rulează la Patria (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30), Feroviar (orele 9,30; 12,15; 15; 17,45; 20,30).
SIMPATICUL DOMN R : rulează la Republica (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).
VIA MALA : rulează la Favorit (orele 10; 13; 15,30; 18; 20,30). Festival (orele 8,45; 11; 13,15; 16; 18,30; 21).
PROFESIONIȘTII: rulează la Victoria (orele 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45).
RECONSTITUIREA : rulează la Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,45).
CĂLUGĂRIȚA : rulează la Capitol (orele 9; 12,30; 16,15; 19,45).
O ȘANSĂ DINTR-O MIE : rulează la Modern (orele 9.15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20.30).
PĂCATUL DRAGOSTEI: rulează la București (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Grivița (orele 9,30; 12; 15,30; 18; 20,30), Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Tomis (orele 9 — 15,45 în continuare; 18,15; 20,30), Flamura (orele 9; 11,15; 18.15; 20,30).
VIAȚA DIFICILĂ : rulează la Central (orele 8.30; 11; 13,30; 16; 18.30; 21)
FANTOMAS SE DEZLĂNȚUIE : rulează la Lumina (orele 8.30—16.15 în continuare; 18.30; 20.45).
BECKET : rulează la Doina (orele 11,30; 16; 19,30; program pentru copii orele 9—10).
TARZAN, OMUL MAIMUȚĂ : rulează la Timpuri Noi (orele 9—15 în continuare; program de filme documentare orele 17—21 în continuare).
TAINA LEULUI: rulează la Excelsior (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Aurora (orele 10; 12; 16; 18,15; 20,30).
FEMEIA ÎNDĂRĂTNICĂ: rulează la Înfrățirea (orele 15,15; 17,45; 20), Flacăra (orele 15,30; 18; 20,30).
VALEA PĂPUȘILOR : rulează la Buzești (orele 15,30; 18; 20,30); Giulești (orele 15,30; 18; 20,30).
ÎN IMPĂRĂȚIA LEULUI DE ARGINT : rulează la Dacia (orele 8,15—20,30 în continuare).
BĂTĂLIA PENTRU ROMA : rulează la Bucegi (orele 10; 16; 19,30); Floreasca (orele 9; 12,30; 16; 19,30), Arta (orele 9—15,45 în continuare; 19,30).
CORABIA NEBUNILOR : rulează la Unirea (orele 15,30; 19).
RĂZBOIUL DOMNIȚELOR : rulează la Lira (orele 15,30: 18; 20,30).
BĂIEȚII ÎN HAINE DE PIELE: rulează la Drumul Sării (orele 15; 17,30; 20)
WINNETOU ÎN VALEA MORȚII: rulează la Cotroceni (orele 15,30; 18), Miorița (orele 10; 13; 16; 18,15; 20,30).
LINIȘTE ȘI STRIGĂT : rulează la Cotroceni (ora 20.30).
LA NORD PRIN NORD-VEST: rulează la Pacea (orele 15,30: 19).
ÎNTR-O SEARĂ UN TREN...: rulează la Melodia (orele 9: 11; 13: 15: 17: 19; 21).
PRIETENI FĂRĂ GRAI : rulează la Volga (orele 9,30—16 în continuare 18.15: 20.30).
VĂ PLACE BRAHMS ?: rulează la Viitorul (orele 15.30: 18; 20,30), Progresul (orele 15,30; 18; 20.15).
LUCIA: rulează la Moșilor (orele 15.30; 19).
ORAȘUL VISURILOR : rulează la Popular (orele 15,30; 18).
COLINA : rulează la Popular (ora 20.30).
ANGELICA ȘI SULTANUL : rulează la Munca (orele 16; 18: 20).
DRAGOSTE LA LAS VEGAS : rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20.30)
BLOW-UP : rulează la Rahova (orele 15,30; 18; 20,30)
BĂIEȚII DIN STRADA PAL : rulează la Ferentari (orele 15,30; 18; 20,15).
MĂRTURIA : rulează la Cosmos (orele 15.30; 18; 20.15).
NU SÎNT DEMN DE TINE : rulează la Cinematecă (Sala Union) (orele 10; 12; 14).

teatre

MIERCURI, 28 IANUARIE 1970

Opera Română : FAUST — ora 19,30; Teatrul Național „I. L. Caragiale“ (Sala Comedia) : COANA CHIRIȚA — ora 19,30; (Sala Studio) : PĂRINȚII TERIBILI — ora 19,30; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra“ (Schitu Măgureanu): NEPOTUL LUI RAMEAU — ora 20,00; (Sala Studio): PURICELE ÎN URECHE — ora 20,00; Teatrul Mic : PRIMARUL LUNII ȘI IUBITA SA — ora 20,00; Teatrul Giulești : NUNTA LUI FIGARO — ora 19,30; Teatrul „C. I. Nottara“ (Bd. Magheru): VIJELIE ÎN CRENGILE DE SASSAFRAS — ora 19,30; (Sala Studio): CE SCURTĂ E VARA — ora 20,00; Teatrul „Ion Vasilescu“: ACUL CUMETREI GURTON — ora 19,30; Teatrul „I. Creangă“ : NĂZDRĂVĂNIILE LUI PĂCALĂ — ora 16,00 ; Teatrul Țăndărică (Calea Victoriei) : MIU COBIUL — ora 15,00; (Str. Academiei): BANDIȚII DIN KARDEMOMME — ora 17,00 ; Teatrul „C. Tănase“ (Sala Savoy): VARIETĂȚI — ora 19,30; (Calea Victoriei): NICUȚĂ LA... TĂNASE — ora 19,30; Ansamblul U.G.S.: ESOP. VIAȚA, MUZICA ȘI NOI — ora 20,00; Circul de Stat : MIRAJELE MANEJULUI — ora 19,30.

tv

MIERCURI, 28 IANUARIE 1970

● 18,00 Ex-Terra '70. Emisiune-concurs pentru pionieri și școlari ● 18,30 Nunta la români (III) Obiceiuri de nuntă din Valea Bîrgăului ● 19,00 Telejurnalul de seară ● 19,20 Actualitatea în economie ● 19,30 Tensiune în Bucegi. (Reportaj de Horia Vasiloni) ● 19,55 Muzică ușoară pe teme folclorice. Își dau concursul : Doina Badea, Marieta Bătrînu, Ion Ulmeanu, formația Calistrache ● 20,15 Telecinemateca : „Elektra“ (Prezintă Ana Maria Narti) ● 22,10 Telejurnalul de noapte ● 22,20 Salonul literar al televiziunii. Succese ale anului literar 1969 (I). Amfitrion : St. Aug. Doinaș.

INGINERUL

(Urmare din pag. I)

al unei mari uzine. Și inginerul, specialistul obișnuit pînă acum doar cu mînuirea tehnicii, a riglei de calcul sau a planșetei de proiectare, capătă noi atribuții, printre care aceea de **organizator, de dirijor al producției și sub aspectul energiei umane consumate,** al acomodării omului unui ritm deosebit, devine una dintre cele mai necesare.

Colectivul condus de ing. Pătrășcoiu este format din specialiști foarte tineri, ingineri, matematicieni și economiști, proaspeți absolvenți ai facultăților. Discutînd cu ei, aștepți să-ți pună în față un proiect de mașină, sau o complicată schemă a funcționării unei benzi rulante.

— Sînteți și psiholog ? îl întreb pe ing. Wiliam Ludwig.

— Nu, dar am devenit pe parcurs. Mă interesează la fel de mult mașinile ca și oamenii care lucrează cu ele.

Un dezbătut principiu, omul potrivit la locul potrivit, capătă în discuția cu tînărul inginer contururi precise. Chiar intrînd într-o mare uzină, cu un ritm de muncă precis, uniform pentru toți, oamenii nu-și pot acomoda imediat organismul, sistemul nervos fluxului producției. Fiecare vine cu anume reflexe, fie în funcție de sex sau vîrstă, cu un anume temperament capabil să se supună mai devreme sau mai tîrziu ritmului colectiv. Căci orice muncă, indiferent de numărul de oameni care o efectuează, rămîne un proces intim al fiecăruia, o relație personală a unui om cu mașina, cu ritmul, cu tovarășul de muncă. Un studiu complex realizat de tînărul colectiv de la „Electrobanatul“ a calculat, la o bandă de construire a bateriilor normale, durata de acomodare a unui nou angajat. Muncitorii întreprinderii sînt în proporție de 70 la sută tineri și testul a studiat în special condițiile de adaptare ale acestei vîrste. Nenumărate fotociclograme — fotografierea mișcărilor necesare în timpul lucrului — au constatat că oamenii se adaptează într-un timp mai îndelungat decît cel presupus, nu datorită neputinței, ci plasării greșite a benzilor rulante și a dispozitivelor, care cereau, după cum arătau fotociclogramele, mișcări suplimentare, greoaie și deci cheltuială de energie inutilă. Soluția ? Reconstruirea benzii în așa fel încît operația să devină mai simplă, cu un timp minim de execuție.

— Ne interesează ca perioada de acomodare a omului cu munca sa să fie cît mai redusă, mi-a explicat ing. Ludwig. Dintr-un asemenea studiu rezultă mărirea productivității cu un milion de lei anual. Dar nu numai atît. Oamenii nu trebuie lăsați să pătrundă în circuitul industrial la întîmplare. Am asistat la reacțiile unora cînd li s-a explicat cum va fi montată noua bandă, cum vor lucra la ea. Au simțit că nu atît mașina ne-a interesat, ci că ei, muncitorii, au fost obiectul atenției. Și sînt convins că productivitatea va fi, la sfîrșitul anului, mai mare decît am calculat-o, datorită încrederii și respectului crescut al omului față de sine și implicit față de munca lui.

Au fost de curînd comandate dispozitivele pentru amortizarea zgomotului la secția de așchiere. Un studiu al colectivului de organizare științifică a producției a reliefat influența zgomotului asupra oboselii care duce la scăderea capacității de muncă. ing. Ludwig îmi arătă graficele acestui studiu.

— N-avem dreptul să lăsăm concluziile noastre în faza teoretizării. Am propus, de aceea, conducerii, o plasare mai bună a pauzelor într-un schimb. Între orele 10 și 11, după cîteva ore de muncă, productivitatea unui muncitor este maximă și este anormal să fie întrerupt atunci. Plasată cu 2—3 ore înainte de terminarea programului, pauza îl regenerează, îi dă o nouă energie. Am semnalat, prin această simplă reorganizare a programului, că productivitatea va crește cu 10 la sută.

— Fără investiții suplimentare, a ținut să precizeze inginerul. Sau, dacă vreți, cu o investiție mai prețioasă decît toate : respectul și grija pentru om.

Au existat, într-o vreme, rețineri nejustificate în ce privește organizarea științifică a producției, pornite dintr-o falsă dorință de a apăra omul de pericolul depersonalizării, automatizării într-un proces productiv precis dirijat, În realitate mașina, această „ființă zămislită cu gîndul și visarea“ după cum o numea Arghezi, este pe deplin capabilă să întoarcă omul spre creație, spre sensibilizarea și apropierea afectivă față de muncă, și nu spre mecanizarea propriei vieți.

— Omul nu poate deveni un automat, recunoștea tînărul inginer. Cred că tocmai studiile și cercetările care încearcă să perfecteze pînă la amănunt relația om-mașină demonstrează aceasta. Sistemul nervos al acestui homo industrialis de care vorbeați trebuie orientat spre mișcarea reflexă în timpul muncii, eliberînd în acest fel gîndirea lui de oboseala de a-și urmări gesturile. Energia mintală își găsește alte multe întrebuințări ; omul observă concordanța între mișcarea reflexă și cea gîndită și o acceptă fără însă a-și opri fluxul gîndurilor. Automatismele cîștigate îi oferă posibilitatea de a gîndi în perspectivă și, de ce să n-o spunem, de a crea o fază superioară a muncii lui, de a concepe și crea.

Nu se gîndise în timpul facultății ing. Ludwig că va descoperi, în rigiditatea mecanică a meseriei sale, poezia. Poate o poezie cu alte sensuri decît cele acceptate unanim. O poezie a relațiilor pe care le-a descoperit industria, a interferențelor de duritate și sensibilitatae, de gîndire matematică și creație afectivă.

— Oamenii trebuie ajutați nu numai oferindu-le hale de uzină luminoase, spațioase, mașini bine puse la punct sau repere complicate de execuție. Ei trebuie apărați de tot ceea ce tehnica, în evoluția ei fabuloasă, poate să le înstrăineze. Mulți tineri din uzină, știindu-se consultați de noi, au muncit mai bine, cu mai multă tragere de inimă. Disciplina muncii îi obligă și pe ei la corectitudine și disciplină personală.

Se folosește adesea, în studiile de sociologia muncii, un termen nou : **inginerul social.** Poate pe statul de funcțiuni al fabricii „Electrobanatul“ la activitatea tinerilor ingineri din serviciul de organizare a muncii ar trebui să fie adăugată și această denumire — această nouă calitate a inginerului, atît de stringent necesară epocii contemporane. Această îmbinare creatoare între tehnicianul de înaltă specializare și psihologul care înțelege, dincolo de cifre, proiecte și scheme de mașini, că singurul în stare să realizeze un plan de producție, să-l depășească, singurul capabil să aibă puteri totale asupra energiei mașinilor este OMUL.

ARTA PLASTICĂ TIMIȘOREANĂ

(Urmare din pag. I)

siune trăită, organic structurată. În acest sens nu ne sfiim să vorbim de o anumită sterilitate și uscăciune a creațiilor, lipsite de semnificații mai profunde, adînc umane, reprezentative.

S-a vorbit adesea (mai ales în urma unor expoziții bucureștene) de **cinetiștii** timișoreni, în special „de grupul 111“, ca despre o descoperire locală. Acest grup a expus la actualul Salon timișorean un proiect, desigur interesant, dar needificator atît pentru posibilitățile artiștilor cît și pentru formula ca atare. Nu putem emite judecăți definitive în fața unor lucrări care traduc niște principii noi ale mișcării și spațiului plastic numai în bidimensional și adesea cu posibilități picturale „clasice“ (guașe, acuarelă etc.) ele constituind, așa cum le intitula unul dintre cinetiștii care expunea la București, mai mult „proiecte de artă cinetică“. Dincolo de aceste considerații care țin de o adecvare a materialelor, a mijloacelor (dar care în cazul citat au o importanță mai mare decît poate părea la prima vedere) vrem să sugerăm că această aplecare a multor artiști către rigoarea construcției, către „studierea“ subtilităților vizuale ar putea fi exploatate nu numai în direcția nuanțării, a „înnobilării“ obiectului de artă, ci și în direcția funcționalității lui, chiar a formulei în sine. Ne gîndim că ar fi necesar să se coreleze aceste căutări cu o activitate de proiectare artistică, venind în întîmpinarea preocupărilor din industrialdesign — în general, care-și pot găsi aici mai mult decît aiurea un teren fertil de aplicație. Același lucru s-ar putea întreprinde și în domeniul graficii remarcînd în Timișoara o serie de artiști talentați ca **Gabriel Popa, Lidia Ciolac, Eraclide Vreme, Carola Fritz, Kemper Fakner** care ar putea depăși condiția „șevaletului“ în favoarea unor preocupări grafice care să vizeze într-un sens mai larg estetica urbană (elementul său de decorație vizuală), grafica publicațiilor locale etc.

În ce privește pictura, se poate observa o tendință expresă de deschidere în fața aspectelor vieții, ale existenței în general, tendință încă frînată întrucîtva de resuscitarea unor prototipuri artistice cunoscute.

Alături de preocupări interesante față de simbolistica culorilor (Leon Vreme, Romul Nuțiu, Ciprian Radovan), putem semnala și atitudinea antinomică, de studiu riguros, aproape matematic al dinamicii formelor și spațiilor, problematica considerată mai elocventă decît aceea a culorii în sine (**Sofia Krzyzanowska**). Evident, pictura timișoreană care mizează pe puterea de sugestie, de transfigurare a semnului plastic, a capacitaților de îmbinare a acestuia în compoziție cunoaște și o ipostază mai ferm figurativă, care din unghiul „esteticilor“ abordate face un rabat serios și subiectului literar. O astfel de pictură ar putea fi ilustrată de **Friederich Schreiber** cu o viziune expresionistă în care simbolurile, neechivoce, subliniază tendința ușor moralizatoare, a autorului (a picturii sale, în fond, poate prea expres, prea deliberat „filozofică“). Am mai cita pe **Ion Sulca-Gorj,** care pe o aceeași linie simbolică încearcă o reanimare a valorilor clasice puse în serviciul unui comentariu civic de o stringentă actualitate. Prin problemele plastice puse, o bună parte a graficii timișorene se cuvine de fapt inclusă tot picturii (**Vasile Pintea, Eugenia Dumitrașcu, Adriana Oancea, Baz-Baroiu** etc). Sculptura timișoreană deși indiscutabil interesantă în ansamblu, ni s-a părut că a atins maturitate mai ales în creațiile lui **Victor Gaga** care, utilizînd un univers de forme tradițional (obiecte de artă populară și etnografice) este preocupat să dea chip, într-o viziune decorativă, unor motive fundamentale ale spiritualității românești, de asemenea, în creațiile lui **Petru Iecza,** de o subtilă armonie a volumelor.

Dacă privim în ansamblu creația plasticienilor timișoreni nu putem să nu luăm în considerație dificultatea preocupărilor care trebuie corelate pe de o parte cu intențiile iar pe de altă parte cu realizările în sine, și care trebuie judecate cu prudență și obiectivitate tocmai prin ceea ce ar putea ele naște, poate nebănuit, în viitor.

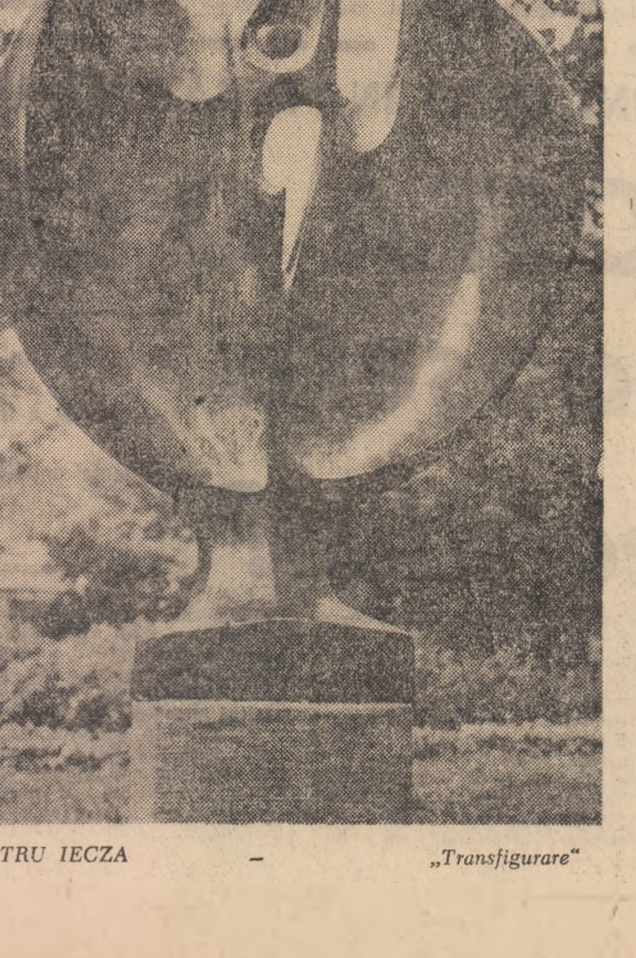

PETRU IECZA — „Transfigurare“

Preludiu

SUPLIMENT LITERAR-ARTISTIC AL „SCÎNTEII TINERETULUI" PENTRU ELEVI

nr. 31

DESPĂRȚIRI NECESARE

Un fir, invizibil dar trainic, trece de la un ucenic la altul, unindu-i pe tinerii aspiranți la literatură într-o echipă unică, solidară în experiența, succesele, eșecurile și primejdiile ei, tot așa cum cutezătorii porniți la asaltul muntelui își încredințează reciproc soarta trebuind să respecte deopotrivă asprele legi alpine, întîia dintre acestea fiind dictată de regulile corzii comună tuturor.

Comparația poate apare drept excesivă, gîndindu-ne la îngustul cerc luminos de deasupra mesei de scris, la actul creator în sine, atît de specific individual. Totuși, de cum examinăm profilul celei mai tinere generații înzestrate cu sensibilitate artistică, elementele care apropie și solidarizează diferitele personalități în procesul formării devin izbitoare. De la universul tematic și pînă la tonul oficierii lirice, totul dobîndește un sesizabil „aer de familie", comun tuturor celor apropiați prin vîrstă, coordonate geografice, structură a fibrei sensibile. Chiar prezentul număr al „Preludiului" oferă un exemplu elocvent prin compoziția ciclului de versuri „Pe cîmpia dunăreană"; observăm cum periplul liric ad-hoc antrenează mai mulți poeți, participanții predîndu-și unul altuia, fără dificultate, ca pe o ștafetă a inspirației — cheia miturilor călătoare pe malurile marelui fluviu.

Firește, trăsăturile comune se refuză contabilizării riguroase; dar cîteva linii deosebit de apăsate ni se impun atenției și le propunem meditației celor direct interesați.

Cel mai tînăr detașament de poeți vine în circuitul literar cu o forță apreciabilă. Energia fiindu-i proprie, îndrăzneala este o rezultantă. Străină de scleroză, de inerția confecției, perfect încrezătoare în viabilitatea albiei pe care o croiește cu fiecare val impetuos rostogolit înainte, generația se anunță a fi o prezență plină de vitalitate în lumea spirituală românească. Înseamnă oare că scădem realmente acest splendid elan dacă, trăgînd o linie despărțitoare, notăm și ceea ce nu ne poate bucura la acest capitol, adică o grabă, o pripă exultantă, o precipitare justificabilă numai prin suficiență ? Goana cu orice preț, cursa contra cronometru spre lumina tiparului este în final pedepsită de necruțătoarea uitare a timpului. Dar pînă atunci ea poate ruina un talent real care, în condițiile unei exigențe mai rezistentă la tentația publicității, implicit mai severă cu harul propriu, ar da rezultate cu un anotimp mai tîrziu, poate, dar neîndoielnic mult mai durabile.

O altă pereche de „date" la care ar fi de dorit să se producă un divorț definitiv: originalitatea și confuzia originalității. Atît critica profesionistă cît și marele public iubitor de poezie au salutat cu un fior de bucurie apariția acelor naturi sensibile, în a căror operă timpurie se pot desluși prelungile reverberații ale căutării laborioase de filon prețios. Acești tineri mineri sau scafandri ai spiritului, pentru care versul lui Labiș **„m-am cufundat în mine la mare adîncime"** constituie o nobilă emblemă, aduc la suprafață, după investigații trudnice, pepitele aurifere ale unei originalități reale. Autocercetarea lăuntrică la „marea adîncime" nu numai că nu rupe legăturile cu lumea obiectivă, dinafară, dar o servește pe aceasta. **„Sînt aici ca să vă știu mai bine"**, scria în aceeași operă neterminată poetul Luptei cu inerția. Pe această linie a descoperirii făcută în galeriile intime ale personalității-exponent se înscriu, firesc, reușitele. Ele nu au și nu pot avea nimic comun cu imagistica uzitată în sine, cu metafora de dragul metaforei, cu încîlcirea arbitrară a unei idei sau a unei relații simple, cînd nu banală, pentru a-i crea o aparență de profunzime. E adevărat că strass-urile pot atinge perfecțiunea în imitarea diamantelor, dar este o tristă perfecțiune și, cel puțin cînd e vorba de poezie, trebuie respinsă fără menajamente.

În sfîrșit, tinerii și foarte tinerii creatori se remarcă prin inventivitatea la nivelul verbului, prin priceperea de a valorifica nebănuite valențe de frumos din limba moștenită, prin dragostea cu care luminează nuanțe și semitonuri inedite în țesături sonore de o finețe remarcabilă și, slavă cititorului, remarcată. Ce caută atunci, în imediata vecinătate, ba chiar intercalate cu cele dintîi, atîtea producții slabe, semnate de o conștiință artistică molesită ? Cum altfel decît cu biciul în mînă trebuie să fie izgoniți din templu lingușitorii samsari de creații-avorton, de iasme scălimbe, de feți pociți ai neîmplinirii ? Prea des se aude la noi formula „talent puternic deși inegal"; bunăvoința ei deservește în primul rînd talentul. Inegalitatea valorilor avută în vedere prin această formulă nu este acțiunea oarbă a naturii ci, dacă vreți, un plivit nefăcut la vremea potrivită.

Mai sînt, evident, și alte despărțiri necesare. Să ne oprim deocamdată aici. Nu mai înainte de a reaminti însă că în conștiința poporului o generație de creatori se prezintă ca un întreg. Ceea ce implică obligația acestui întreg de a urca panta abruptă a perfecționărilor. Pentru ca echipa cutezătorilor porniți la asaltul muntelui să ajungă pe doritele piscuri, lestul trebuie abandonat la poale, din punctul unde numai încărcătura utilă se justifică.

ȘTEFAN IUREȘ

ÎN PAG. A II-A.

● **Itinerar liric: PE CÎMPIA DUNĂREANĂ**

ÎN PAG. A III-A.

● **Cronică de vacanță: CLUJENII LA BUCUREȘTI**

● **Freamătul condeielor tinere**

ÎN PAG. A IV-A.

● **Poșta redacției: CRISALIDE**

Cîmpia

Hai să vedem o cîmpie !...
Venea, așa, pe dealuri înalte,
Urca pe capete de voievozi
Și grîul îl avea greu și
Galben ca o lună plină.
Văzusem caii fugind
Cu seara-n căruță.
Să-i prindem, ziceam,
Cu căpăstre de stele !
Și-am plecat după ei
Mai departe, pierzîndu-i
Din capăt în capăt de țară...
Și se vor întoarce singuri
Cu cîmpia în coamele lor
Aurii.

FLORIAN TĂNASE
Liceul din Alexandria

Itinerar liric

PE CÎMPIA DUNĂREANĂ

CÎNTEC DE BĂRĂGAN

Sînt cumpănă în rariștea cu plopi,
Acolo unde lutul e bun pentru ulcioare,
Acolo unde corbii tot scormone prin gropi
Și răgușiți de pradă mai croncăne-a chemare.
Sînt cumpănă, suind spre ceruri parcă,
Întind lemnosul braț spre călător
Și mi-l petrec cu ruga să se-ntoarcă
Cu ciutură și licăr de izvor...

OCTAVIAN GRIGORE
Liceul din Roșiorii de Vede

HERACLITEANĂ

Încep prin a fi
Toartă de lut
A oalei menită să păstreze intactă
Răcoarea izvoarelor spiritului.
Apoi o să fiu un lujer
Fragil, mustind de seve cîntătoare.
Voi trece prin cuptorul îndoielii
Clădit pe temelii de paradoxuri.
Și voi sfîrși
— O știu atît de bine —
Picătură de cer retopită
La sînul Pămîntului-mamă,
Toartă de lut,
Semn de-ntrebare
Pulbere, taină,
Uitare...

VIORICA ANTONESCU
Liceul din Cernavodă

JOC DE COPIL

Hai să furăm bănuții salcîmului
(Toată averea lui de o vară),
Și să-i împărțim frățește :
Unul ție, unul mie,
Iar ce-or mai rămîne
Să-i dăruim soarelui și umbrei lui.

LELIA RĂDULESCU
Liceul nr. 2 Rîmnicu Sărat

ADOLESCENȚĂ

Îmi sprijin tîmpla de zîmbetul tău,
Cobor cerul în mine,
Îl leg de caii sufletului
Și pornesc cu el departe

Unde oamenii au patru ochi,
Unde ziua se joacă cu noaptea,
Și unde toți salcîmii
Se-aprind într-un glas.

MARIANA MEUȚĂ
Liceul din Giurgiu

CINTEC

Vino, copilă,
Să-ți prind la gît baladele Dunării
Mătăsoase ca bărbile pescarilor.
Vino,
Să-ți dăruiesc un soare — talisman,
Școlar încărunțit în Bărăgan
Iar apoi,
Cînd ne vom scrie-n suflet fuga,
Amîndoi,
Să devenim baladă fără moarte
Și apa Dunării la vale să ne poarte
Din sat în sat, din zare-n zare
Ca banul roș al soarelui răsare...

MIHAI ANDREI
Liceul „N. Bălcescu" Brăila

Doină din fluier

Știam să trec prin trupul copacilor
Să-mi subțiez brațele,
Să-mi fie degetele adiere lină
Pentru fluierul —
Șuviță de viață răpită unei sălcii
Care mai păstra resemnată
Urma desprinderii frunzei.
Și suflam peste miracolul sevei
Adormită, în trupul lui,
Albul amețitor al dimineților
Să se facă spumă deasupra pîrîului.

MARIA HOAJĂ
Liceul Țăndărei

ELEGIE MARINĂ

Fiecare legănăm în noi
Neudate, corăbiile speranței...
Cînd luna nu-i decît o algă
Fosforescent culcată în cochilii
Tăcut, corăbii se pornesc greoi,
Cu doruri opintite-n pînza albă.
Pletele mirosind a sărat și-a vînt
Șuierînd ne descîntă umerii goi,
Fiecare lunecînd sub o stea anume
Suim catargele de fildeș
Să fluturăm în noapte
Gînduri bune
Și doruri, aripă-n aripă.
Fiecăruia dintre noi —
Nevîrstnici lupi de mare —
I se dilată amintiri în orbită :
Cîte-o fecioară drămuind așteptare,
Cîte-o nevastă rămasă rodită.

PĂTREL BERCEANU
Liceul Băilești

LÎNGĂ ANOTIMP

Dinții de rouă mușcă fără zăbavă
Frunze tăiate
Sub vînturi cuminți
Și-n casele liniștii visul se sbate
La temelia din părinți.

Dar noi trăim acum cu auz
Și miros
Pentru sămînța spălată-n sudoare,
Unde se-așează osul în os
Lacrima-n lacrimă, soarele-n soare.

MIRCEA DINESCU
Liceul din Slobozia

CULMI

Singurătate în stînca cerului.
Vulturii se rotesc. Pleșuvi,
Scăldîndu-se în albastru,
Catifelat albastru,
Imens.
Vin vulturii.
De fiecare dată
În acest ritual,
Scăldați în liniște,
Se răstignesc în albastru,
Sus,
Ca o chemare.

CONSTANTIN BALCAN
Liceul din Urziceni

INVOCAȚIE

Ibrailam,
Raia caldă
Virită în coama
De zimbru-a furtunii,
Sînge viclean
Ca iataganele de Damasc
Cadîne unduioase
Torc plase moi
De curcubee
Țopite în arcul pescăruș ilor...

Ibrailam
Cetate la porțile lumii
Săgetată-n azur
Ca-un minaret,
Îți cînt temelia poveștii
Din care crești spre lumină
Din veacul de-argint al tamburei
Spre veacul de-oțel al Comunei...

MARIANA URUC
Liceul „N. Bălcescu" Brăila

POȘTA REDACȚIEI

Crisalide

„CRISALIDE" va fi noua rubrică unde trimestrial vom înmănunchia cele mai izbutite creații trimise de corespondenții noștri, cu sentimentul de încredere că fiecare crisalidă vestește un flutur care în curînd își va încorda aripile spre azurul împlinirii.

O. T.

CERCUL DE CRETĂ

Ne aplecam seara
în cercul de cretă
rostindu-ne numele cu teamă.
Cîteodată, trecem peste strigătul mamei
și ne încumetăm
în Valea Oprită,
de dincolo de cerc.
Revenim smeriți,
cu florile tulburi în ochi.
Ne scuturăm de zăpadă
și somn,
dar ora tîrzie din cerc
nu mai trece.
Rămînem
dîre în pulsul luminii.

ION EVU
Liceul nr. 2 Hunedoara

L U T

Cu răsucirea dorului în grai
Și cu chemarea-ntoarsă-n rădăcină
Ai fi putut acelui ceas să-i dai
O-naltă scăpărare de lumină.

Ți-aș fi schimbat în stele ochii mari
Dacă mi-erai înfiorată stîncă
Și cu migala vechilor pietrari
Făceam să-ți cînte fibra cea adîncă.

Dar n-ai fost decît lut de neatins,
Întîmplătoare formă de țărînă
Doar cu un foc pe buza ei aprins
Ce l-am rugat în van să mai rămînă.

THEODOR STAMATE
Liceul din Tulcea

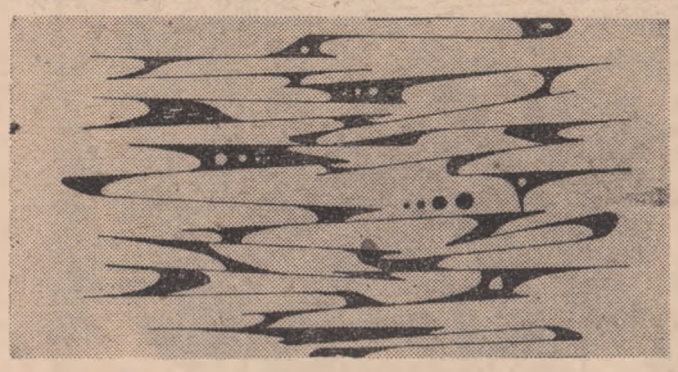

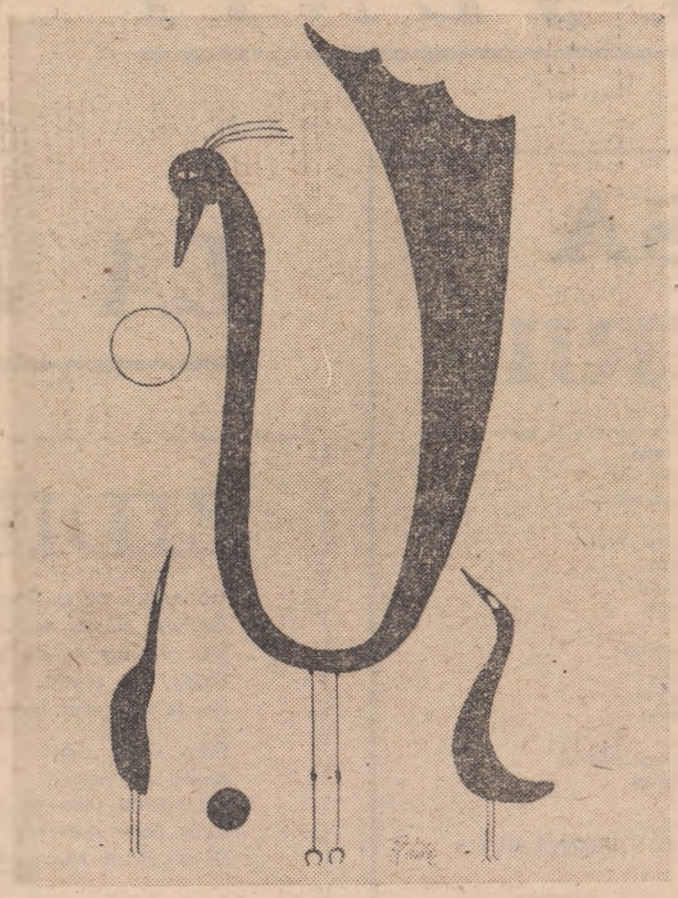

Desenele paginii de RADU GABOR
Școala tehnică de arhitectură

RAMELE

Dincolo de rame
Am văzut
Cum bate inima luminii
Cu umbre ritmice
Și copilării sacadate.

Dincolo de rame
Se zbate timpul
În tablouri greoaie
În joc nebun și orb,
Se zbate inima luminii
În rame greoaie...

MIRELA FILIMON
Liceul nr. 2 Oradea

MÎNDRIE

Oamenii-și privesc
Mîinile
De parcă-ar avea scrise
pe ele
Epopei,
Arse de soare
Crăpate de vînt,
Sărutate de pluguri,
Netezite-n cenușa
Timpurilor
Și uscate-n apa sărată
De mare...

CORNELIA CEBUCESCU
Liceul din Caracal

18 ANI

Voiam să aprind la tîmple o stea
Și să mă scald în iarba cu miros de toamnă
Caldă ca o ploaie de iulie. Eu știu...
Am fost legănată în hamacul vîntului,
Păsările mi-au alintat obrajii
Cu mîngîieri de aripi. Vîntul
M-a mîngîiat despletindu-mi
Cozile lungi și neastîmpărate.
Am încercat să fug din calea vîntului
Dar era noapte. Nu pleca nici un tren
Și-am rămas cu stelele și vîntul.
Și vîntul mi-a dezmierdat pletele.
Respir mireasmă amară de ierburi
Calde ca o ploaie de iulie. Eu știu...
Sînt încă atît de tînără între stelele
Ce le doream aprinse la tîmple...

CORINA SEGMAR
Liceul nr. 1 Dej

CĂUTARE

La capătul pămîntului
Mă iubea Cineva
Și mă striga sărutîndu-mi aerul.
La capătul pămîntului
Cineva se sfîrșea în florile nisipului
De durerea negăsirii.
La celălalt capăt al pămîntului
Zdrențele strigătului atîrnau
De ochii copacilor...
Îmi făcusem atîtea roți
Pentru plecare,
Dar îmi lipseau
Caii depărtărilor...

MARIAN CONSTANTINESCU
Liceul „Al. Vlaicu" București

ISTORIE

M-am trezit dintr-un somn
Venea de undeva, din visele strămoșilor,
Și clopotele băteau atît de frumos
La mănăstirile cu chipuri de domni bătrîni
Zidiți în piatră
De un Manole necunoscut.
Am călcat pe lespezile
Înfiorate de frigul istoriei
Și le-am simțit încordîndu-se
Fibră cu fibră...
Era o profanare, poate,
A pietrei plină de amprentele lor!
Dar mi se va ierta păcatul
Căci vă simțeam în mine clocotind.

FLORIN NELEGA
Liceul „Decebal" Deva

VEȘNICIE

Am adunat clopotele vîntului.
Mîna slabă abia le ținea în frîu
Dar vroiam să fie ale mele...
Îngînau descîntece domoale și grele,
Glasul lor chema condorii muntelui meu;
Veneau în cîrduri — muți și imenși
Înghițeau fericirea și lumina.
Întunericul m-a speriat,
S-au sfărîmat clopotele;
Condorii s-au retras,
Mi-au lăsat lumina,
Numai lumina...

FLOAREA STOICA
Liceul din Topliță

BALADĂ

Mănăstire, mănăstire
Cremene peste iubire,
Arbore peste culoare
Port tipsia ta prin soare.

Plîngi, legendă, pe-un altar
Pe zidirea unui har;
Piatră caldă lîngă soare,
Chipu-ți arde și mă doare.

Plîngi ulcior cu toartă ruptă
Din pămînt cu seva suptă.
...Lut uscat, dureri în soare
Glezna-ți arde și mă doare.

Suceviță, Suceviță
Porți pe umeri o domniță;
Un ulcior cu vin albastru
Și efigie de astru.

TAVIAN TOFEI
Liceul din Solca

APROAPE DE ORIZONT

M-am căutat în ierburi și în muguri
În fiecare stîncă și-n fiecare ram
Găseam părul șuvițe amestecate-n struguri
Și-n boabele de rouă privirea-mi înecam.

Stătea cerul — cupolă cu margini zdrențuite
Lovind pe frunte munții, făcîndu-i să se-nchine
Doar eu creșteam cu fruntea spre stelele robite
Și cerul și pămîntul se răsturnau în mine.

MARCELA BIRU
Liceul „T. Vladimirescu" Tg. Jiu

ARȘI DE AMURGURI

Arși de amurguri
fugim
prin valurile ierbii
coclite de toamnă
Ne potolim setea
Cu liniștea
Sfîșiată
De coarnele galbene
ale pădurii.

IULIU DRĂGHICI
Liceul agricol Brebina

CRONICĂ DE VACANȚĂ

CLUJENII

Capitala țării a găzduit în vacanța școlară de iarnă o nouă întîlnire între reprezentanții cenaclurilor municipale „L. Blaga" din Cluj și „Săgetătorul" din București. Printre oaspeți s-au numărat, de asemenea, liceenii Rodica Barna din Bistrița și Mihai Andrei din Brăila — secretari ai cenaclurilor literare din orașele respective.

Desfășurate într-o atmosferă tinerească de cunoaștere reciprocă (două întîlniri de cenaclu, asistarea la repetițiile unui spectacol teatral ce va fi susținut, de un colectiv de „săgetători" de la Liceul 32) și de trăire în ambianța culturală a Capitalei, cele 4 zile închinate acestei acțiuni și-au adus din plin contribuția la înflorirea noilor prietenii literare, la sudarea celor vechi și la transferul experienței artistice cîștigate în ultimul timp.

Cititorilor Preludiului le vom oferi, în limita spațiului, un mic florilegiu din noile creații ale cîtorva din fruntașii cenaclului clujean.

BOGDAN GHIȚĂ ULMU

MASA TĂCERII

Vai, din această masă m-am născut și eu
Și de-aceea poate sînt tăcere,
Vai, în iarbă crește dumnezeu,
Duhul ierbii care-mi dă putere...

Cearcăn de lumină-n umbra mea
Se răsfrînge-atît de dureros
Masa-aceasta de tăcere grea
M-a născut cu sufletul în jos.

Salcia mă plînge-n albul pietrei
Vai, tăcerea curge-n mine...
Eu nu sînt decît cenușa vetrei
Ce răsfrînge focul în stamine.

Ce rotundă-i masa care m-a născut
Și ce blînd vuiește ceasul greu
Azi, în trupul meu durut
Și tăcerea nu sînt decît eu...

GH. PUGNA-DUCA

AUTUMNALĂ

Toamna s-a spart în țăndări
și bărbații i-au cules cioburile
și le-au dăruit iubitelor.
Femeile și-au încrustat buzele cu ele,
ca săruturile lor să fie mincinoase
ca ploile.
Ceilalți adunaseră toată toamna,
tu ai fost singurul care ai lăsat pe cer
frunzele arămii ale lunii.

NEGUȚA-LIA COȚIU

LEBĂDA

Fantastică
Zburînd
Cînd să mai aibă timp
De privit cerul drept în sus?

Ca un vînt
De pe munte,
Coborînd, rotirile o-ncheagă
Cu pămîntul, dincolo de ape.

Cîntînd
La sfîrșit
Cîntînd, cine să-i poată lua
De pe aripi povara întregului cer
Neprivit?

SEMPRONIA FILIPOI

LA BUCUREȘTI

ZIDIRE

Ce adînc dorm fîntînile
Cu vise lungi, depărtate.
De cîte ori mi-am prăbușit
Ochii sub pietre,
Nu le-am găsit izvoarele.

Între două zidiri
Apele au ruginit
Așteptarea mea de răscruce;
Ană, doar gemetele tale
Mi-au trezit chemările.

Cu iertări frînte de cercuri,
Îți voi lega durerile;
Ană, cenușa nopților mele
Va naște același trup
Îngropat în tine.

ADELA DRUGHE

VOR VENI PLOILE

Vor veni pe gaura cheii
Scînteind ferestrele serii
Se vor opri în gestul femeii
Cu dorul tăcerii.

Fuiorul lor va domoli ușor
Talazul pletelor stingînd
Un fir de asfințit întîmplător
Uitat curînd.

Vor năpădi odaia ploi
Cu iarba lor alunecoasă
Vor umple vasele și-apoi
Vor da să iasă.

Ceasul va rămîne moară
Șuvoiul de ploaie răsfrînt
În secundele care coboară
Sub pămînt.

IULIANA ANDREEA

Desen de RADU GABOR

FREAMĂTUL condeielor tinere

Nu trebuie să ne surprindă puternicul interes pentru creația literară manifestat în rîndul adolescenților într-un secol al științei și tehnicii. Numai într-o societate ca a noastră, unde cresc simultan, ca într-o corolă, toate petalele aspirațiilor și unde grija pentru dezvoltarea armonioasă a personalității tinerilor se înscrie printre marile idealuri umaniste, arta și literatura devin un complement firesc al preocupărilor pozitiviste, exprimă nevoia de poezie, de vis și echilibru a sufletului modern amenințat de primejdia unilateralizării și uscăciunii. Și e o mîndrie pentru patria noastră de a dovedi lumii vitalitatea unui popor care a înfăptuit adevărate miracole ale progresului tehnic, dar care nu uită că prin definiție este un popor al omeniei și al simțirii artistice care nu-și sfărîmă lira și inima de soclul mașinilor cibernetice. Și cu atît mai splendidă este această împlinire umană cu cît ea pornește de la mlădițe, de la generația tînără care, în alte părți, obsedată de spectrul supercivilizației dezumanizatoare trăiește sentimentul terifiant al singurătății și neantului.

Nu ne poate decît bucura faptul că în țara noastră există sute de reviste școlare, polarizînd peste 10 000 de harnici și talentați colaboratori, că anual peste 600 liceeni sînt popularizați de emisiunile literare ale radiotelevizionii sau publicați în presa literară centrală și locală, că multe creații ale adolescenților aspiră să concureze valoric producțiile scriitorilor consacrați.

Iată de ce, instituirea concursului național al tinerelor condeie se înscrie ca un act de recunoaștere a existenței unei puternice eflorescențe literare în rîndul adolescenților și a oportunității, unei confruntări de ploare a celor mai promițătoare talente. Desigur că acest concurs care, pornind de la micul nucleu al cenaclului școlar va ajunge printr-o selecție progresivă pînă la faza națională, va cuprinde fiecare colț de țară unde există o chemare artistică și o preocupare pentru meșteșugul scrisului.

Simțim de pe acum freamătul de pădure al condeielor tinere răscolite de vîntul acestei întreceri bardice. Dar miile de condeie care se vor prinde în această horă a cîntecului tineresc, nu trebuie să uite că au datoria să-și pregătească cu grijă manuscrisele, pentru ca într-adevăr această luptă pentru cucerirea laurilor să scoată la lumină tot ce e mai adevărat, mai frumos și mai nobil în sufletele și în conștiințele lor, pentru ca din fiecare scînteie pe care o vor scăpăra pe nicovala artei să se poată reconstitui traiectoria incandescentă a unei generații care își înțelege rosturile și menirea.

Știm că juriile vor avea mult de furcă pentru a tria pe cei mai buni dintre cei buni și avem convingerea că mulți dintre aceia care vor strînge cu mîndrie la piept diplomele concursului se vor număra printre valoroșii scriitori de mîine ai țării. Consacrarea pe care unii din voi o vor primi nu va trebui să însemne însă un apogeu, ci un început de drum, o primă treaptă în urcușul anevoios spre desăvîrșire.

Așteptăm cu încredere desfășurarea acestei pasionante întreceri și vă urăm — noi ce vă ajutăm zborul și ostenim peste manuscrisele voastre — ca ele să aducă mesajul de cinstire a sufletului românesc care își găsește în idealurile comuniste expresia celei mai înalte împliniri.

Prof. TUDOR OPRIȘ

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

MERIDIAN

GALAȚI: TURNEU INTERNAȚIONAL DE HOCHEI

● *Pe noul patinoar artificial din Galați a început aseară un turneu internațional de hochei pe gheață. În primul meci, echipa cehoslovacă Motor Ceske Budejovice a întrecut cu scorul de 14-3 (7-0, 3-0, 4-3) selecționata București B.*

PERFORMANȚE ȘI RECORDURI ATLETICE

● **În ultima zi a campionatelor de atletism pe teren acoperit ale Municipiului București (întrecerile au avut loc în sala din Parcul „23 August") au fost înregistrate două performanțe de valoare internațională. Astfel, în proba feminină de săritură în înălțime, Cornelia Popescu a trecut peste ștacheta înălțată la 1,76 m. Proba de 50 m garduri feminin a fost cîștigată de Valeria Bufanu cu 7" 2/10, timp ce reprezintă un nou record național de sală.**

DUPĂ... BELO HORIZONTE

● Victoria selecționatei de fotbal a României (1—0 cu Atletico) fost comentată favorabil de presa de specialitate din Sao Paulo și Rio de Janeiro. Ziariștii au relevat în cronicile lor că fotbaliștii români posedă o condiție fizică care le permite să joace în același ritm timp de 90 de minute. Comentatorii brazilieni subliniază că dintre jucătorii români o mare impresie a lăsat fundasul Sătmăreanu, care s-a remarcat printr-un excepțional plasament și un bun joc de intercepție.

● În cadrul turneului hexagonal de fotbal de la Ciudad de Mexico, echipa braziliană Botafogo a întrecut cu scorul de 3—0 (1—0) formația mexicană Guadalajara. Partida, desfășurată pe stadionul „Azteca", a fost urmărită de peste 50 000 de spectatori.

● Competiția internațională de sărituri cu schiurile dotată cu „Marele premiu al Națiunilor" a programat cel de-al treilea și ultimul său concurs pe trambulina de la Cortina d'Ampezzo (celelalte două „manșe" s-au disputat la Chamonix și Saint Moritz). Victoria 1-a revenit cunoscutului campion cehoslovac Jiri Raska. El a totalizat 234 puncte (cele mai bune sărituri ale sale au măsurat 81 și 82 m).

În urma adiționării punctajului în cele trei „manșe", în clasamentul pe națiuni primul loc a revenit Cehoslovaciei cu 1 951 puncte, urmată de Iugoslavia — 1 786,3 puncte, Italia — 1764,2 puncte și Franța — 1 707,2 puncte.

FOTBAL — MEXICO '70

● Luna viitoare, Federația internațională de fotbal (F.I.F.A.) va desemna 30 de arbitri care vor conduce meciurile turneului campionatului mondial de fotbal din Mexic. În cadrul ședinței, care va avea loc la Paris în zilele de 14 și 15 februarie, se vor alege 9 arbitri aparținînd țărilor calificate, 3 din Mexic și 18 arbitri neutri, ale căror țări nu s-au calificat pentru turneul final. Arbitrii vor participa între 24 și 30 mai la Ciudad de Mexico la un curs de seminarizare.

● Cu prilejul lucrărilor diferitelor organe ale Federației internaționale de fotbal (F.I.F.A.), care au avut loc la Ciudad de Mexico, s-a comunicat că Iugoslavia este una din cele mai serioase candidate de a organiza în 1982 campionatul mondial de fotbal. La organizare mai candidează federațiile de fotbal din Spania și U.R.S.S. În anul 1974, campionatul mondial se va desfășura în R. F. a Germaniei iar patru ani mai tîrziu în Argentina.

CLUBUL SUPORTERILOR naționalei de fotbal

„Cartierul general" al tricolorilor în Mexic

GRAN HOTEL-GUADALAJARA

După comentariile și reacțiile specialiștilor, antrenorilor și chiar ale fotbaliștilor, provocate de decizia sorților, după avalanșa de pronosticuri, privind șansele echipelor din cele 4 grupe, la ordinea zilei se înscriu preocupările majore în direcția adaptării unor programe adecvate de pregătire a echipelor și bineînțeles, grija pentru aranjarea, pentru acestea, a unor domicilii cît mai bune și potrivite din toate punctele de vedere.

În cadrul unei conferințe de presă tov. Ion Balaș, vicepreședinte al F.R.F. care a fost prezent în Mexic cu prilejul tragerii la sorți, a făcut unele comunicări în acest sens.

Mai întîi să facem cunoștință cu orașul-reședință al „tricolorilor" — Guadalajara. Fără îndoială, din punct de vedere al altitudinii, al climei și al posibilităților de adaptare, echipa noastră, ca și partenerele ei din grupa a treia, sînt avantajate. Spre deosebire de metropolă, Ciudad de Mexico — un oraș mare, zgomotos, obositor, un adevărat infern care suprasolicită sistemul nervos — Guadalajara — cu o populație de 1½ milion și o întindere de 100 km, — situat în nordul țării, în statul Jalisco la 600 km de capitală și la 200 km de Pacific, avînd o altitudine de 1580 m., o temperatură medie de 28—30 grade cînd se vor desfășura partidele — prezintă un climat agreabil, propice unei activități eficiente, în regim de efort. Între altele, Guadalajara se recomandă ca un oraș liniștit, viu colorat, cu o bogată vegetație, și cu cartiere de vile într-un alb strălucitor.

În vederea întrecerilor terenul Jalisco din Guadalajara — unde în afară de meciurile grupei, se vor mai desfășura o partidă din „sferturi" și o semifinală, — suferă în prezent serioase modificări: tribunele vor spori de la 35 000 la 72 000 locuri. Ele se înalță cu repeziciune dintr-un beton ușor, elastic. Întrucît n-are pistă, vizibilitatea este perfectă. I se face și un acoperiș, ca o pălărie, după modelul stadionului Azteca, din Ciudad de Mexico. Gazonul e de cea mai bună calitate, dintr-o iarbă subțire și densă, care-i dă multă elasticitate.

În privința cazării, dacă englezii au preferat Hotelul Hilton, din centrul orașului, situat pe o arteră zgomotoasă, brazilienii, în schimb, vor domicilia la Chapala, o stațiune la 40—50 km de Guadalajara, de un pitoresc neasemuit, unde munții cu marea se armonizează în tablouri de natură, unice. Exceptînd relieful, Chapala se aseamănă întrucîtva cu Snagovul. Nu departe de acest loc se află Puerta Wallarta care ne amintește de filmul „Nopțile Iguanei". Băieții noștri, desigur, vor face în aceste locuri atrăgătoare excursii pentru destindere și deconectare.

Pentru naționala noastră s-a preferat drept reședință Gran-Hotel, (îl aveți în fotografie) situat într-un cartier rezidențial, liniștit, cu vile, verdeață și flori, anume pentru a asigura o odihnă cît mai confortabilă și regeneratoare. Hotelul dispune de o curte largă interioară, cu peluze și un bazin, cu arbori exotici și păsări. Aici vor putea face, jucătorii noștri, antrenamente de încălzire. În apropiere se află baza sportivă a prestigiosului club Guadalajara, care a împlinit 50 de ani de la înființare — contractată pentru antrenamentele și jocurile de antrenament ale echipei noastre. Seamănă mult această bază cu parcul Dinamo. În afară de corpul de clădiri, unde există o sală cu o expoziție permanentă de trofee, cu sală de ședințe și proiecții, cu cabinete moderne, — aici funcționează în permanență doi medici. Guadalajara dispune de numeroase alte terenuri pentru alte discipline sportive — inclusiv bazine și băi de aburi — ce sînt puse nu numai la dispoziția sportivilor ci și a membrilor clubului. De aceste condiții vor profita, de bunăseamă, și fotbaliștii români

Deși altitudinea nu e prea mare ușurînd astfel procesul aclimatizării și adaptării, sportivii noștri vor trebui să sosească pe continentul american, cu cel puțin 3 săptămîni înaintea loviturii de începere. În acest scop campionatul se întrerupe la 18 aprilie La 22 aprilie e prevăzut un meci, în deplasare, cu Olanda. Dacă se va disputa și meciul stabilit cu Iugoslavia, la 6 mai, înseamnă că lotul nostru va pleca la 8 mai. E prevăzut ca 10 zile să întreprindă un turneu în Columbia unde va susține două partide. În sfîrșit, la „statul major" de la Guadalajara, urmează să sosească la 18 mai. Aici își va continua pregătirile susținînd cîteva partide amicale, cînd va avea ca parteneră și echipa locală, Guadalajara, campioana Mexicului. Și, o curiozitate: jocurile se vor desfășura cu porțile-închise potrivit unei restricții impusă de forul internațional care interzice evoluția în fața publicului a echipelor finaliste înainte cu trei săptămîni. Se preconizează ca tehnicienii români să urmărească pînă atunci, la lucru, echipele adverse: Brazilia, Anglia și Cehoslovacia și să mai facă o vizită la Guadalajara.

V. CĂBULEA

Grupul școlar energetic „Iosif Rangheț" din Capitală; oră de educație fizică; în sală — elevii anului I

Foto: AGERPRES

Eforturile noastre se măsoară în produse

(Urmare din pag. I)

hai. De aceea este necesar ca **„în timpul orelor de serviciu fiecare să supravegheze cu maximă atenție mașinile la care lucrează, să urmărească derularea bobinei de la un capăt la altul și să solicite ori de cîte ori are nevoie intervenția competentă a ajutorilor de maiștri"** (maistrul principal Ion Sucală). De menționat că în planul de măsuri tehnico-operative adoptat de adunare a fost inclusă și o inițiativă a organizației U.T.C. din secție, mijloc operativ de a influența atitudinea tinerilor față de rezultatele obținute. Este vorba de realizarea unor panouri cu fotomontaje prin care să fie popularizate aspectele pozitive și negative observate în felul de a munci la mașini. Executate în cursul acestei luni, fotomontajele afișate în atelier oferă tinerilor posibilitatea de a-și corecta deficiențele în modul de a lucra la mașini eliminînd pericolele de accidentare, mărind îndemînarea de intervenție a fiecăruia.

„Realizarea integrală a planului — remarca tovarășul Ion Vătafu, secretarul de partid la secția circulare, **depinde în primul rînd de felul în care fiecare muncitor la locul lui de muncă se achită de sarcinile care-i revin. Consider că birourile grupelor U.T.C. va trebui să analizeze în amănunt imediat cazurile de indisciplină, de absențe nemotivate chiar dacă acestea sînt destul de rare. Numai astfel vom putea preîntîmpina în secția noastră abaterile de orice fel".**

Am fi dorit ca în cuvîntul său tovarășul Ion Vintilescu, locțiitor al secretarului comitetului coordonator al U.T.C. să răspundă acestei invitații cu propuneri concrete cu atît mai mult cu cît este angajatul acestui atelier. Din păcate însă cuvîntul său s-a limitat la cîteva observații cu caracter general, fără a încerca cît de cît o abordare din unghiul organizației pe care o reprezintă aici a problemelor discutate.

S-a scos în evidență în cursul dezbaterii faptul că în realizarea planului lunar doar în proporție de 54 la sută se datorește exclusiv deficiențelor persistente în aprovizionarea cu fire. De altfel și în dezbaterile organizate cu muncitorii de la atelierul croit, de la atelierul circulare confecții și de la atelierul confecții cotton care au avut loc în aceste zile s-a ridicat aceeași problemă a aprovizionării care condiționează îndeplinirea planului. Socotim că Ministerul Industriei Ușoare va trebui să intervină foarte operativ pentru rezolvarea acestei probleme întrucît orice amînare pune în pericol realizarea integrală a planului pe o perioadă sau alta. Ieri la atelierul circulare asteptau imobilizate nu mai puțin de 30 de mașini din cauza lipsei materiei prime. Este un argument plauzibil pentru a da curs de urgență solicitării justificate formulate în adunarea salariaților din secțiile „Tricodavei".

(Urmare din pag. I)

care din cîteva linii prinde îndată figura unui „filistin". Dar pe deasupra, și ceea ce m-a încîntat citind aceste scrisori, este tonul lor, ironia și autoironia ce le străbate, belșugul de mici amănunte pitorești, de glume posibile între prieteni, hazul cuvintelor și spiritualitatea frazelor. De ce să fim farisei, dar despre unii oameni mari a căror operă a stat la temelia progresului istoric, avem o imagine atît de austeră, nu-i cuprindem decît atît cît ne arată tablourile, parcă în trupul lor n-a clocotit cîndva sîngele, parcă în brațele lor n-ar fi fost cîndva atît de vivanți mușchii. Uităm toate acestea și atunci iubirea și respectul nostru pentru opera lor și pentru ei înșiși nu pot fi întregi, ceva va lipsi, și acest ceva va fi o anumită căldură omenească.

Iată o frază șugubață, evident autoironică, pe care nu mă sfiesc s-o transcriu: „Dar asta nu servește la nimic — inspirația tot nu-mi vine. (Engel voia pe timpul acela să devină poet. n.n.). Ieri seară, cînd m-am culcat, m-am lovit la cap și a răsunat ca atunci cînd ai lovi un vas cu apă și s-ar auzi plescăitul apei de peretele vasului. Mi-a venit să rîd cînd adevărul mi s-a prezentat într-o formă atît de brutală. Da, apă, apă !..." În altă scrisoare însă, întîlnim următoarele cuvinte ce vor prevesti viitoarea revoluționare pe care Marx și Engels o vor produce în filozofie: „Cine vrea să atace școala hegeliană trebuie să fie el însuși un Hegel, care în locul ei să creeze o nouă filozofie".

Corespondența marilor oameni nu numai că ne apropie latura lor umană din care putem trage învățăminte prețioase pentru propria noastră persoană, dar, și nu în al doilea rînd, ne dezvăluie mai adînc climatul, modul cum s-au zămislit operele lor perene, cum s-au închegat, după lungi cercetări și căutări, după îndoieli și lupte reluate. De aceea mi se pare firesc ca acum, cînd avem mai multe edituri, una dintre ele — poate chiar editura „Scînteii tineretului" — să planifice și să scoată la lumină corespondența celor mai de seamă reprezentanți ai culturii naționale și universale. S-ar putea astfel naște o bibliotecă vastă, alcătuită exclusiv din corespondență. Și pentru ca să nu se întîmple paralelisme și totodată pentru ca această bibliotecă să aibă o unitate și o formulă a ei specifice ar fi bine ca editura ce se încumetă la o operă atît de utilă culturii să facă cunoscut public planul ei pentru ca lucrurile să fie discutate pe îndelete și de către cei pricepuți și să înceapă — barem în cazul acesta — cu dreptul.

SCRISORI...

Cu privire la organizarea Muzeului de istorie al Republicii Socialiste România

(Urmare din pag. I)

de-a lungul veacurilor, solidaritatea cu lupta de eliberare națională și socială dusă de alte popoare.

Patrimoniul muzeistic al Muzeului de Istorie al Republicii Socialiste România se va constitui din exponate și documente de importanță republicană aflate în administrarea muzeelor, arhivelor statului, bibliotecilor, centrelor de documentare, ministerelor, consiliilor populare, din obiecte donate sau achiziționate de la organizații obștești, de cult sau persoane fizice.

Muzeul de Istorie al Republicii Socialiste România va desfășura o intensă activitate de cercetare științifică în vederea îmbogățirii și valorificării patrimoniului muzeistic, va aduce o largă contribuție la întreaga activitate ideologică și cultural-științifică din țara noastră.

AGENDA

Marți după-amiază a sosit în Capitală, Marian Olewinski, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone, însoțit de Witold Trampczynski, prim-vicepreședinte al Comisiei de planificare și alți membri ai delegației guvernamentale polone, pentru a participa la lucrările celei de-a VIII-a sesiuni a Comisiei guvernamentale româno-polone de colaborare economică.

La sosire pe aeroportul Băneasa, oaspeții au fost salutați de Janos Fazekas, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Gheorghe Cioară, prim-vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării, reprezentanți ai unor ministere și alte instituții centrale, membri și experți ai delegației guvernamentale române.

Au fost prezenți Jaromir Ocheduszko, ambasadorul R. P. Polone la București și membri ai ambasadei.

Cu prilejul apropiatei aniversări a 100 de ani de la nașterea lui Vladimir Ilici Lenin, marți după-amiază a avut loc, la Casa de cultură a Sectorului 6 din Capitală, un simpozion intitulat **„Actualitatea ideilor leniniste".**

Despre teoriile filozofice și economice ale marelui gînditor al clasei muncitoare, despre valabilitatea și permanența ideilor sale confirmate de practica țărilor socialiste, de însăși angajarea României pe un drum continuu ascendent sub conducerea Partidului Comunist Român, au vorbit prof. univ. Tudor Bugnariu, membru corespondent al Academiei, și conf. univ. Aneta Spornic, prorector al Academiei de Științe Economice.

Un nou hotel turistic în Bucegi

Bucegi, muntele Moraru, 1 128 m. altitudine. Este adresa celui mai nou hotel turistic din țară, care și-a deschis marți porțile. Construcția sa se încadrează armonios în peisajul montan și oferă turiștilor o panoramă încîntătoare. Hotelul are camere confortabile pentru 100 de oaspeți. Aici, pe muntele Moraru, se poate ajunge din Predeal pe o modernă șosea inaugurată o dată cu hotelul.

(Agerpres)

POȘTA CLUBULUI

Zilnic, poștașul ne aduce la redacție zeci și zeci de scrisori, din toate colțurile țării, în care iubitori ai fotbalului ne comunică adeziunea entuziastă la **Clubul suporterilor echipei naționale.** În majoritatea corespondențelor, expeditorii ne adresează întrebări în legătură cu echipa națională de fotbal, cu jucătorii ei. Iată ce ne-a determinat să inaugurăm azi, în acest colț de pagină, rubrica „POȘTA CLUBULUI", prin intermediul căreia vom răspunde întrebărilor puse de cititorii „Scînteii tineretului".

CONSTANTIN BONȚEA, Tg. Jiu. Meciul Franța — România (scor 1—0), care a avut loc în primăvara anului trecut, la Paris, nu a fost înscris în palmaresul celor două reprezentative. Forul francez a insistat ca jocul să conteze oficial dar federația noastră a refuzat întrucît inițial partida fusese perfectată ca un meci de antrenament. Și a fost bine inspirată, dacă ne gîndim că acest rezultat ar fi umbrit, oarecum, excelenta carte de vizită '69 a „tricolorilor": din 6 partide — nici o înfrîngere!

NICULAE LOZOVANU, elev, București. Aveți, poate, dreptate susținînd că echipa României nu trebuia inclusă în aceeași „oală" cu Marocul, Salvadorul și Israelul. Dacă reprezentativa Portugaliei ar fi obținut calificarea pentru turneul final al cupei „Jules Rimet", ea ar fi fost inclusă, cu siguranță, în prima grupă valorică. Și atunci, de ce fotbaliștii români care „i-au scutit" pe coechiperii lui Eusebio și Odermath de un drum în Mexic — au fost astfel etichetați? În clasamentul celor mai bune echipe naționale din Europa, alcătuit de renumita revistă „France Footbal", România a ocupat, anul trecut, locul cinci (după Anglia, Suedia, R. F. a Germaniei și Italia). Dar așa cum spui „buturuga mică răstoarnă carul mare"...

ION CINCIULESCU, București. Criteriile de alegere a căpitanului echipei naționale diferă de la o țară la alta. În Brazilia, de exemplu, purtătorul tricoului cu nr. 3 este ales, automat, căpitan, indiferent de vîrsta sau numărul prezențelor sale în echipa națională. În Anglia, căpitan este desemnat unul din cei patru fundași, care reprezintă, de regulă, exponentul puterii de luptă a echipei, un jucător sobru, ascultat și respectat de toți coechiperii.

La noi, căpitan este numit jucătorul cu cele mai multe selecționări în echipa națională. De drept, Dan Coe (de 39 ori internațional A), ar trebui să poarte pe braț banderola de căpitan, dar ea este purtată de Mircea Lucescu. De ce? Pentru că Dan a avut în meciul cu Vittoria Setubal de la București o serie de ieșiri nesportive. Și cum legile eticii sportive se răzbună... N-ar fi însă exclus ca giulețeanul, căruia îi mai trebuiesc doar cîteva meciuri pentru a doborî recordul național al selecționărilor în echipa reprezentativă, deținut de Bodola, să-și recîștige, și fără acest „portofoliu", stima și iubirea tribunelor. Într-o reprezentativă pot fi, și sînt, avem atîtea exemple la îndemînă —, jucători de aceeași clasă, cu aceleași merite dar din păcate numai unul dintre ei poate fi ales căpitan.

FLORIAN FARKAȘ, Tg. Mureș. La prima ediție a Campionatului Mondial de Fotbal — găzduită de Uruguay — au participat 13 echipe, dintre care numai patru din Europa. Printre acestea s-a numărat și reprezentativa țării noastre, în care jucau atunci, printre alții, **Emerich Vogl, Rudy Wetzer** și **Jean Lăpușneanu.** „Bunicii" lui Dumitrache au fost repartizați în grupa a III-a alături de selecționatele Uruguayului și Perului. În primul meci fotbaliștii români au dispus cu scorul de 3—1 de „11"-le peruvian, dar, apoi, au pierdut fără drept de apel (0—4) în fața Uruguayului. Naționala țării gazdă — care domina fotbalul mondial din anul 1924, cînd devenise pentru prima oară campioană olimpică — a cîștigat „Cupa Jules Rimet", învingînd în finală (cu 4—2) puternica formație a Argentinei.

DUMITRU VIȘAN

SĂPTĂMÎNA MECANIZATORILOR

(Urmare din pag. I)

na mecanizatorilor" grupează un număr larg de acțiuni profesionale, politice, culturale și sportive. Prezentarea tipurilor noi de mașini agricole de către specialiști ai Institutului de cercetări pentru mecanizarea agriculturii și de la uzinele constructoare, ușurarea însușirii cunoștințelor privind realizarea unui indice superior de utilizare a tractoarelor prin folosirea gospodărească a timpului de lucru și puterii la cîrlig prin dezbateri în prezența unor cercetători ce au fost invitați de la Moara Domnească și Fundulea, defalcarea pînă la nivel de tractor a sarcinilor de plan din prima campanie agricolă a anului, întîlniri cu activiști județeni de partid și de stat care să sublinieze sarcinile agriculturii județului în ansamblul economiei țării — iată punctele în jurul cărora gravitează activitatea extraproductivă a unei întregi săptămîni. În stabilirea temelor ce se vor dezbate, comitetul județean s-a bazat pe o largă consultare a tinerilor mecanizatori din unitățile I.M.A. și I.A.S. pe baza unor formulare și anchete desfășurate în trei etape ale muncilor agricole — în vara trecută, în toamnă și acum, în perioada reparațiilor. Greutățile de care s-au izbit în fiecare din perioadele respective și cărora nu le-au găsit rezolvarea dorită au fost grupate acum într-un plan de dezbateri în cadrul „Săptămînii mecanizatorului".

Un loc distinct în cadrul acțiunilor desfășurate îl vom acorda proaspeților absolvenți ai școlii profesionale de mecanici agricoli, modului în care aceștia s-au integrat în producție.

— Vorbeați și de unele acțiuni culturale și sportive...

— În două din cele șapte zile ale Săptămînii mecanizatorilor se vor desfășura și asemenea acțiuni. Formațiile artistice vor prezenta programe special alcătuite, iar în cadrul cluburilor vor avea loc întreceri la lupte șah, haltere, tenis. În ultima zi, duminică 8 februarie, care va fi dedicată **marelui bal al mecanizatorilor,** cele mai bune formații artistice vor prezenta programe artistice, iar șahiștii, halterofilii, jucătorii de tenis de masă și luptătorii își vor desemna campionii pe județ.

— Cu un an în urmă cei mai buni tineri mecanizatori au mers în vizită la Uzinele „Tractorul" Brașov și „Semănătoarea" București...

— Deosebirea este că anul acesta participarea la asemenea vizite va fi cam de patru ori mai mare... Se vor adăuga vizitele la Combinatul chimic Tr. Măgurele, la Uzina de reparații Roșiorii de Vede, la muzee și la cooperativele agricole fruntașe din județ. Principalii beneficiari ai acestor excursii vor fi fără îndoială, cîștigătorii pe întreprindere și pe județ ai concursului „Olimpiada mecanizatorului", care în județul nostru cuprinde acum peste o mie de participanți.

★

Modul serios în care a fost concepută acțiunea în sine, atenția ce se acordă rezolvării pînă în amănunt a tot ceea ce ține de buna pregătire și desfășurare vor face, cu siguranță, din **„Săptămîna mecanizatorilor"** una din cele mai eficiente pîrghii în scopul generalizării experienței bune, a realizării și depășirii producțiilor agricole.

CÎT COSTĂ O LINIE

(Urmare din pag. I)

că. Mulți tineri se descurajează din această cauză, au impresia că „au învățat de pomană" și astfel toată activitatea lor se rezumă la... a visa un post într-un institut de construcții.

— Numai că, logic, nu toți absolvenții ajung în institute...

— Evident, și atunci, în lipsa posibilității de a lucra acolo, și în lipsa aceleia (romantice!) de a proiecta unicate spectaculare, tinerii sînt în situația ca, în diferite orașe — fiind de obicei singurii specialiști prezenți la locul respectiv, (lipsiți de îndrumarea cu care se obișnuiseră) trebuie să facă față unor necesități curente, aparent „banale".

— Am impresia că „incapacitatea" de a rezolva anumite proiecte considerate „minore" legate de proiectarea tip a unor clădiri, de „amenajare" și „întreținere", sau desconsiderarea acestor operații are cauze mai adînci...

M. C. — Da, e vorba de faptul că în facultate se resimte lipsa unei discipline a muncii de proiectare, unei gîndiri specifice arhitectului, **fiindcă arhitectura înseamnă și o gospodărire minuțioasă a fondurilor,** nici un proiect neputîndu-se situa în afara exigențelor bănești. Or, studenții nu sînt pătrunși de importanța relațiilor proiectant — constructor — beneficiar, de necesitatea termenelor și contractelor, de stabilirea precisă a costului unui proiect. Acestea sînt considerate, în mod eronat, „detalii", care nu au legătură cu meseria de arhitect. La această orientare contribuie și faptul că, de pildă, cursul de „eficiență economică" (anul V) este cotat de către majoritatea studenților ca o... dexteritate, iar îndrumarea și notarea proiectelor nu reflectă deseori, din partea cadrelor didactice, o preocupare suficient de realistă. Profesorii se lasă și ei furați uneori de concepția proiectului, neglijîndu-i corespondențele financiare...

M. C. — De aici decurge pentru viitorii absolvenți și o altă consecință negativă: neavînd conștiința „proiectării realiste", judicios gospodărite, deprinderea de a ști cam cîți bani înseamnă fiecare linie înscrisă în plan, ajung să nu fie capabili — în fața unor exigențe materiale — să întocmească proiectul cerut. Iată implicațiile unei metodologii profesionale incomplete...

— Am avut ocazia să aud că unele proiecte prezentate la anul V erau, în ciuda concepției interesante, corigente la capitolul „detaliu"...

V. I. — Exact. Nu rare ori, datorită unei insuficiente îndrumări practice la nivelul orelor de ateliere, dar și la nivelul catedrelor, unii studenți ajung, în ultimii ani, să neglijeze detaliile tehnice ale unui proiect (plasarea unei scări, a unui tronson, a unui grup sanitar), și chiar să nu fie în stare să le realizeze corect.

— V-am ruga să vă mai referiți la unele cauze care generează o „adaptare dificilă" și să ne spuneți dacă, după părerea dumneavoastră, acestea își au, de asemenea, originea în procesul de învățămînt?

M. C. — După părerea mea, cauzele pentru care un absolvent dă „la pornire" nejustificat de multe „rateuri" pot fi găsite, nu atît în substanța procesului de învățămînt, cît în orientarea sa. Se cer depuse eforturi în acest sens îndeosebi cu atît mai mult cu cît programa este bună și absolvenții beneficiază, în cea mai mare parte, de cunoștințe suficiente.

— Despre ce carențe de orientare e vorba și în ce măsură procesul de învățămînt le-ar putea acoperi în viitor?

M. C. — Cîteva am avut prilejul să le enunțăm deja. Pentru a încheia vă ofer un exemplu: un absolvent repartizat într-un centru de județ sau într-un oraș oarecare e pus în fața unor probleme concrete, de pildă lucrări nu atît de proiectare, de anvergură — așa cum se obișnuise să execute în facultate, pe planșetă — cît de întreținere, sau e chemat să rezolve probleme de proiectare curente, de multe ori nespectaculoase, însă necesare (o locuință cu parter și etaj, o clădire pentru un magazin universal, o stațiune I.M.A., o reparație la un abator comunal). Or, după cum am mai spus, în facultate nu învață așa ceva, nici la modul practic, dar mai ales nici la cel teoretic... De aici „șocul"... și... „rateurile"...

— Dat fiind faptul că se pune tot mai mult accentul pe economicitate, pe ridicarea calității construcțiilor, reducerea duratei de lucru, pătrunderea tehnicilor noi și fiindcă o mare parte a acestor deziderate se va realiza prin mijloace industrializate, în ce măsură pregătirea universitară, întocmirea și judecarea proiectelor vin în întîmpinarea noilor necesități?

— Tinerii ar trebui să-și pună în mod serios problema (și în momentul de față nu există în facultate decît o preocupare vagă în această privință) că cea mai mare parte din proiectele lor vor fi industrializate, modulate, adică vor trebui să se înscrie în anumiți parametri (moduli), pe baza cărora se realizează execuția industrializată a construcțiilor. Studenții ar trebui să fie pătrunși de faptul că marile construcții, unicatele chiar, s-au înscris și se înscriu și ele în rigorile sistematizării și industrializării.

M. C. — De asemenea, în condițiile industrializării construcțiilor pregătirea arhitectului trebuie să se amplifice, în special din punct de vedere tehnic și tehnologic.

Din cele prezentate rezultă, credem, că în profesia de arhitect se dezvoltă cîteva capitole noi, că ele necesită, încă din facultate, eforturi de pregătire speciale. De asemenea, în ceea ce privește procesul de formare — în facultate — al tinerilor arhitecți, se cuvine să sugerăm o serie de „amendamente" la capitolul „orientare practică" și „perspective — necesități".

Profesia de arhitect trebuie să însemne nu numai „visuri inspirate" (e bine cînd ele există!), ci și posibilitatea de a răspunde practic unor necesități sociale și economice.

de peste hotare

Securitatea și colaborarea europeană

în discuția adjuncților miniștrilor afacerilor externe ai statelor participante la Tratatul de la Varșovia

SOFIA 27 (Agerpres). — În zilele de 26 și 27 ianuarie a.c. a avut loc la Sofia o întîlnire a adjuncților miniștrilor afacerilor externe din statele participante la Tratatul de la Varșovia. La această întîlnire au participat:

Din partea Republicii Populare Bulgaria — Radenko Grigorov.

Din partea Republicii Socialiste Cehoslovace — Milan Klusak.

Din partea Republicii Democrate Germane — Oskar Fischer.

Din partea Republicii Populare Polone — Jozef Winiewicz.

Din partea Republicii Socialiste România — Nicolae Ecobescu.

Din partea Republicii Populare Ungare — Puja Frigyes.

Din partea Uniunii Sovietice — Leonid Fiodorovici Iliciov.

Întîlnirea a fost prezidată de Radenko Grigorov, adjunct al ministrului afacerilor externe al Republicii Populare Bulgaria.

În cursul întîlnirii au fost discutate probleme legate de pregătirea Conferinței general-europene în problema securității și colaborării în Europa.

Întîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie frățească și colaborare tovărășească.

Președintele S. U. A. a uzat de dreptul de veto

pentru blocarea unor fonduri „inflaționiste"

Președintele S.U.A., Richard Nixon, s-a opus luni, făcînd uz de dreptul său de veto, controversatului proiect de lege prin care Congresul a alocat un fond mai mare cu 1,3 miliarde de dolari bugetului destinat ocrotirii sănătății publice, învățămîntului și asigurărilor sociale.

La numai cîteva ore după ce Camera Reprezentanților a votat proiectul de lege, adoptat în decembrie și de Senat, președintele Nixon a rostit o scurtă cuvîntare radiotelevizată, expunînd motivele hotărîrii sale. El a caracterizat această lege ca fiind „contrară politicii Administrației de combatere a inflației", susținînd necesitatea reducerii cheltuielilor guvernului federal.

Veto-ul prezidențial este prima măsură de acest gen la care puterea executivă americană a recurs din perioada Administrației Eisenhower. Din punct de vedere al consecințelor juridice, fondurile alocate prin proiectul de lege sînt blocate, iar Congresul este obligat să reia în dezbatere această problemă. Pentru a infirma acțiunea președintelui, este necesară o majoritate de două treimi de voturi a Camerei Reprezentanților. Numai în acest caz, veto-ul va fi dezbătut și în Senat.

Observatorii politici și agențiile de presă consideră că, în condițiile acestui an electoral, veto-ul președintelui Nixon marchează dezlănțuirea unei puternice confruntări între puterea executivă republicană și forul legislativ, controlat de democrați. Liderii democrați califică politica antiinflaționistă a Administrației ca neeficientă, din cauza menținerii nivelului ridicat al cheltuielilor militare. Membrii republicani ai Congresului și-au declarat sprijinul față de acțiunea președintelui, în timp ce democrații au acuzat Administrația, punînd accentul pe consecințele negative ale veto-ului prezidențial asupra situației ocrotirii sănătății, învățămîntului public și asigurărilor sociale. Președintele Comitetului Camerei Reprezentanților pentru problemele educației și muncii, Carl Perkins, a declarat că „veto-ul asupra acestei legi nu va stăvili forțele inflației, ci va afecta educația a milioane de copii americani de vîrstă școlară".

PREMIERUL BRITANIC LA WASHINGTON

● PRIMUL MINISTRU AL MARII BRITANII, Harold Wilson, aflat într-o vizită oficială de două zile în S.U.A. a început marți convorbirile cu președintele Richard Nixon.

Wilson, care se află la prima sa vizită în capitala americană de la instalarea președintelui Nixon, a declarat că, în convorbiri cu acesta va propune organizarea unui nou tip de „relații speciale" între Marea Britanie și Statele Unite. În cursul convorbirilor, ce vor continua miercuri, premierul britanic și președintele american vor aborda totodată diferite probleme internaționale, printre care, situația din Nigeria, Orientul Apropiat, Vietnam, relațiile Est-Vest și perspectivele aderării Marii Britanii la Piața comună europeană.

GABON. În desenele murale ale copiilor din fosta Biafră aflați în lagărul de la Libreville se pot distinge semne amintind de evenimentele dureroase ale căror victime principale au fost tocmai ei.

Luptele din Vietnamul de sud

SAIGON 27 (Agerpres). — În cursul nopții de luni spre marți, forțele patriotice din Vietnamul de sud au atacat nouă poziții fortificate ale trupelor americano-saigoneze.

Tot în ultimele 24 de ore au fost semnalate noi ciocniri între detașamentele patrioților și unități ale forțelor inamice în apropierea capitalei sud-vietnameze. La numai 11 kilometri nord-est de Saigon, un convoi militar american, care se îndrepta spre importanta bază a forțelor S.U.A. de la Long Binh, a căzut într-o ambuscadă organizată de patrioți.

Noi lupte între forțele patriotice și trupele americano-saigoneze au avut loc, de asemenea, în junglele din provincia Binh Tuy, precum și în delta Mekongului.

În ultimele 24 de ore, „fortărețele zburătoare" americane „B-52" au efectuat raiduri în valea A Shau și la aproximativ 640 kilometri nord de Saigon.

Noi tulburări în Irlanda de nord

BELFAST 27 (Agerpres). — Atmosfera de neliniște și încordare, creată la sfîrșitul săptămînii trecute în Irlanda de nord, după mai multe luni de calm, s-a accentuat în cursul zilei de marți. Circa 400 de protestanți au pătruns în cartierul comunității catolice, distrugînd baricadele și alte instalații de protecție și atacînd cu pietre locuințele. Ei au fost împrăștiați în urma intervenției poliției, care a evacuat cartierul și a reconstruit baricadele.

Explicînd motivele acestei acțiuni, protestantul John McQuade, membru al Parlamentului și simpatizant al liderului unionist Jan Paisley, a declarat că, după opinia sa, nu va putea fi restabilit calmul în capitala Ulsterului pînă cînd cei 600 de catolici nu vor elibera apartamentele ce le-au fost repartizate în cadrul „Complexului Uniunii", pentru a se stabili în „birouri sau barăci militare".

Coordonate preelectorale chiliene

Arena politică chiliană este dominată de alegerile prezidențiale. Deși pînă la scrutin mai sînt cîteva luni, febra electorală se resimte. Partidele politice își definitivează programul, au loc regrupări, în cadrul reuniunilor se anunță candidaturile.

Ultima știre în acest sens se referă la o ședință a Comitetului coordonator al Unității populare — coaliția forțelor de stînga — în cursul căreia senatorul socialist Salvador Allende a fost desemnat candidat unic al următoarelor partide: Partidul comunist, principala forță a acestei grupări, Partidul socialist, Partidul radical, Mișcarea de acțiune populară unitară și Mișcarea de acțiune populară independentă. Partidul comunist, ca și alte forțe ale stîngii, și-a retras candidații propuși inițial în favoarea candidatului unic.

Platforma electorală a Comitetului coordonator al Unității populare prevede, printre altele, necesitatea naționalizării bogățiilor minerale, a marilor întreprinderi industriale. Se proclamă, de asemenea, necesitatea introducerii unui sistem legislativ unicameral.

Forțele de dreapta și-au anunțat și ele candidatul în persoana ex-președintelui Jorge Alessandri. Acest politician se bazează pe noul partid, Național, creat prin fuziunea partidelor conservator și liberal. În urmă cu șase ani Alessandri a fost, după cum se știe, nevoit să abandoneze o nouă candidatură în virtutea articolului constituțional care interzice obținerea unui alt mandat succesiv.

Situația partidului guvernamental, democrat-creștin, pare destul de incertă. Adus la putere în 1964, partidul președintelui Eduardo Frei, nu și-a atins decît puține din obiectivele promise. Reforma agrară trenează. Construcțiile se desfășoară lent, zeci de mii de familii așteptînd de ani concretizarea promisiunii de a părăsi cocioabele de la periferia orașului Santiago. Cursa inflaționistă nu a putut fi oprită, în fiecare an înregistrîndu-se creșteri medii de 28 la sută. Politica de „chilenizare a cuprului" — principala bogăție a țării — a fost întreprinsă prin cumpărări de acțiuni ale principalei companii Anaconda Copper Mining — datoriile statului urmînd a ajunge la suma de un miliard de dolari. Deși mulți politicieni creștini-democrați încearcă să prezinte unele proiecte nerealizate ca o consecință a deselor dispute pe care președintele Frei le-a avut cu „dreapta oligarhică" prezentă în parlament, mulți comentatori apreciază că nerespectarea promisiunilor s-ar datora și lipsei de hotărîre a guvernului. Suspiciunile în acest sens se reflectă, de altfel, în scăderea voturilor pe care creștin-democrații le-au obținut în cadrul alegerilor parlamentare sau parțiale. Potrivit ziarului LE FIGARO, de cînd se află la conducerea statului, Partidul creștin-democrat a pierdut mai bine de 20 la sută din simpatizanți, consecință firească a ambiguității și jumătăților de măsură în rezolvarea unor probleme importante care priveau cea mai mare parte a electoratului. Potrivit unor surse, în prezent, în cadrul partidului guvernamental se manifestă o „divizare profundă" (COMBAT) asupra obiectivelor propuse în noua platformă politică. Alegerea lui Radamiro Tomic (fost ambasador la Washington) drept candidat la succesiunea lui Frei a fost făcută după lungi și controversate discuții; acesta fiind unul din liderii cei mai contestați ai creștin-democraților.

Deci, în mare, se cunosc coordonatele preelectorale ale scrutinului ce va avea loc în toamnă. Totuși se face simțită o oarecare stare de încordare. Circulă zvonuri că armata chiliană — una din cele mai puțin „politice" de pe continent — ar putea interveni pentru a evita o eventuală victorie a forțelor de stînga, fie înainte de alegeri fie după. Aceste zvonuri se întemeiază pe rebeliunile militare înregistrate anul trecut în cîteva cazărmi ale armatei chiliene. Deși unii comandanți militari au încercat să liniștească opinia publică asupra scopului revoltelor din armată, frecvența acestora și accentuarea pe parcurs a revendicărilor cu caracter politic, contribuie la menținerea unei atmosfere de neliniște.

IOAN TIMOFTE

„GENERAȚIA PREOCUPATĂ"

De cîte ori au demonstrat tinerii americani în fața Casei Albe în cursul anului trecut? O cifră exactă nu poate fi stabilită. Dar cel mai mult a impresionat spectacolul oferit de cei 250 000 de tineri care au defilat în „Ziua Moratoriului" în fața clădirii din marmură albă situată în inima Washingtonului pentru a protesta împotriva războiului din Vietnam.

Pentru toți observatorii această manifestație a oferit o imagine neașteptată a tineretului din S.U.A. Ei au fost uimiți de acel sentiment al forței ce se degaja din rîndurile lor, de organizarea perfectă și refuzul de a răspunde la provocări.

Cine erau acești tineri, de unde veneau? Majoritatea lor reprezentau pe studenții de la Universitățile Princenton, Harvard, Barnard și Radcliffe. În mijlocul lor puteau fi întîlniți prea puțini hippies. Dimpotrivă, îmbrăcămintea și înfățișarea lor erau perfect corecte. Ei veneau dintr-un mare număr de universități unde participarea la „Moratoriul pentru pace" făcuse obiectul unei dezbateri și al unui vot. Pentru majoritatea observatorilor, ei erau „tinerii Americii care refuză să moară în orezăriile vietnameze". Arlo Guthrie, unul din purtătorii lor de cuvînt, a afirmat acest lucru deschis: „Vrem — a spus el — încetarea războiului. Nu avem nimic altceva de spus. Totul a fost deja spus".

O mișcare în plin avînt...

În 1960 la Universitatea californiană Berkeley a avut loc prima demonstrație de masă a studenților americani. Ea a fost semnalul de pornire a unei lungi serii de manifestații ce au devenit tot mai puternice, în special în ultimii doi ani. Tineretul american și-a ridicat glasul de protest împotriva războiului din Vietnam, a rolului militarilor în societatea americană, a „ipocriziei societății abundente", a sărăciei, rasismului, a împiedicării studenților de a participa mai activ la conducerea universităților. La început mișcarea nu a îngrijorat prea mult oficialitățile americane. Cel puțin așa se afirma la Washington. Fenomenul protestului universitar se înregistra în alte părți ale lumii capitaliste și nu părea că are șanse să „contamineze" și pe tinerii americani.

Anul trecut, însă, în Statele Unite au avut loc peste 200 de „confruntări majore" în universități. De data aceasta, guvernul le-a examinat cu multă grijă. În raportul prezentat președintelui Nixon de William Block, membru republican al Camerei reprezentaților, numit președinte al unei comisii parlamentare însărcinate cu anchetarea acestui „fenomen", se subliniază că „studenții sînt profund preocupați de prăpastia care, după părerea lor, separă promisiunile și realizările Americii de azi. Dacă acești studenți nu sînt reuniți sub o conducere unică și dacă nu urmează cu toții aceleași obiective, cu toții sînt de acord în a critica un anumit număr de valori fundamentale ale sistemului american". Semnificativ a fost considerat faptul că revendicările de ordin social sau general și, în primul rînd, încetarea războiului din Vietnam, se bucură de sprijinul majorității studenților americani.

„Dincolo de calmul relativ"

O altă concluzie importantă la care au ajuns membrii diferitelor comisii de anchetă se referă la imaginea ce o prezintă tinerii denumiți acum în Statele Unite „generația preocupată". Comparativ cu anii precedenți, numărul tinerilor americani care se preocupă de situația din lume, de problemele sociale și care doresc o societate mai bună, a crescut într-o proporție însemnată. Au fost găsite mai multe explicații acestui fenomen: Tinerii de azi sînt mai bine instruiți decît în trecut. Ei au fost pregătiți pentru a aborda studiile universitare într-un spirit critic. Ei sînt mai puțin înclinați decît părinții lor să abordeze societatea cu indulgență. Tinerii americani sînt conștienți, totodată, că actuala societate americană nu a putut să revolve grave probleme sociale cum sînt discriminarea rasială și sărăcia, cărora le cad victime milioane de oameni.

Guvernul american afirmă că revendicările tinerilor sînt greu, dacă nu chiar imposibil, de a fi satisfăcute. Se arfimă în cercurile oficialităților că năzuința spre o universitate ideală, o societate nouă, mai dreaptă, mai umană, realizarea unor relații mai bune între oameni ar fi simple „utopii". Totuși există semne că se încearcă adoptarea unei serii de măsuri pentru a se răspunde cel puțin unora din preocupările studenților. În unele universități au fost înlocuiți președinții cu personalități poate mai puțin cunoscute pe plan politic dar mai capabile să rezolve problemele universitare. Alte institute de învățămînt superior au refuzat contracte de cercetări cu caracter militar — împotriva cărora studenții au protestat în repetate rînduri. Profesori și cercetători sînt acum mai apropiați de masa tineretului studios, împărțindu-și din nou timpul între lobaratoare și catedră.

Desigur toate acestea nu reprezintă decît pași foarte mici. Principala acuzație adusă de tineretul contestatar cercurilor conducătoare, aceea de a nu fi îndeplinit nici una din frumoasele promisiuni de progres făcute în urmă cu ani, continuă să rămînă în vigoare. Este adevărat, în universitățile americane a reapărut acum un calm relativ Dar majoritatea observatorilor consideră că el ascunde o atmosferă de criză latentă.

P. NICOARĂ

ORIENTUL APROPIAT

● Cei patru vor informa Consiliul de Securitate despre evoluția convorbirilor lor

NEW YORK 27 (Agerpres). — Surse informate ale O.N.U., citate de agenția Reuter, au anunțat că ambasadorii la O.N.U. ai Franței, Marii Britanii, S.U.A. și U.R.S.S. au hotărît să informeze cu regularitate pe președintele Consiliului de Securitate asupra progreselor realizate în consultările privind căile unei reglementări pașnice a conflictului din Orientul Apropiat. Acesta va informa, la rîndul lui, pe membrii nepermanenți ai Consiliului. Pînă acum, asemenea informări erau prezentate numai secretarului general al O.N.U., U Thant.

Agenția Reuter menționează că membrii nepermanenți ai Consiliului de Securitate s-au plîns de faptul că nu sînt informați despre desfășurarea consultărilor în această problemă.

CAIRO 27 (Agerpres) — Un comando egiptean a atacat marți dimineața sediul comandamentului general al forțelor armatei israeliene care operează în Sinai și Gaza, a declarat la Cairo un purtător de cuvînt militar egiptean. Potrivit declarației, cartierul general israelian atacat este situat la 195 km est de Canalul de Suez.

★

TEL AVIV 27 (Agerpres) — Un purtător de cuvînt israelian a dezmințit marți această știre. Nici o operațiune de acest gen nu a avut loc, a precizat el. Pe de altă parte, purtătorul de cuvînt a adăugat că avioane israeliene au atacat marți după-amiază obiective militare egiptene la nord de Suez și că toate aparatele s-au întors la bazele lor, precizează agenția Reuter.

BEIRUT 27 (Agerpres). — Ministrul libanez de externe, Nassim Majdalani, a declarat marți că Irakul nu a propus trimiterea unor trupe în Liban, relatează agenția Reuter. Această declarație dezminte știrile transmise anterior de agențiile de presă citînd surse oficiale din Beirut, în legătură cu propunerea ministrului irakian al apărării, generalul Hardan Takriti, de a trimite în Liban 7 000 de militari irakieni care să fie staționați în regiunile sudice, la frontiera cu Israelul.

Ministrul libanez a precizat că Hardan Takriti a spus doar că „Irakul este gata să-și pună potențialul militar în slujba Libanului".

Într-un comunicat dat publicității, Crucea Roșie nigeriană a anunțat că în urma eforturilor depuse în ultimul timp a reușit să sporească de la 2 000 la 3 000 de tone cantitatea de alimente distribuită săptămînal victimelor războiului. În prezent se cheltuiesc zilnic circa 10 000 de lire nigeriene pentru ajutorarea populației civile. Raportat însă la numărul de 700 000 de persoane, cît se află în prezent în grija acestei organizații, ajutorul acordat se dovedește insuficient. Au fost constituite mari depozite, ce dispun fiecare de aproximativ 13 000 tone de alimente, în orașele Koko, Port Harcourt, precum și în alte localități.

Ședința cabinetului francez

După cum relatează ziarul „Le Monde", sub președinția lui Georges Pompidou a avut loc la Elisee o ședință restrînsă a Consiliului de Miniștri consacrată problemelor africane.

Surse autorizate au informat la sfîrșitul reuniunii că „guvernul francez apreciază drept posibilă o retragere parțială, în cursul acestui an, probabil în luna iulie, a forțelor dislocate în Ciad". Aceleași surse au precizat că „în cursul ședinței a fost examinată necesitatea unei intensificări a pregătirii armatei ciadiene și dotarea acesteia cu materialul adecvat. Consiliul a apreciat că este necesară întărirea misiunii Lami, însărcinată cu reorganizarea administrației.

Secretarul de stat pentru afaceri externe, Yvon Bourges, care a făcut recent o vizită la Fort Lamy, a prezentat un raport asupra situației actuale în Ciad și a operațiunilor militare în curs. Acestea s-au soldat cu destrămarea majorității grupurilor rebele.

În continuare, ziarul precizează: „Totalul trupelor franceze aflate în Ciad se ridică la cel mult 2 500 oameni, dintre care 900 aparțin Legiunii Străine. Yvon Bourges a subliniat în mai multe rînduri, în cursul anului trecut, caracterul temporar al prezenței trupelor franceze în Ciad".

● TERORIȘTII CIPRIOȚI-GRECI plănuiesc o campanie de noi acțiuni violente în zona Nicosiei, a declarat luni Glafkos Kleridis, președintele Camerei Reprezentanților din Cipru. El a afirmat că posedă „dovezi incontestabile" potrivit cărora organizația clandestină „Frontul Național" a recrutat detașamente de șoc în vederea desfășurării acestor acțiuni. Kleridis a făcut această declarație cu prilejul reluării convorbirilor sale cu Rauf Denktash, liderul ciprioților turci, în vederea soluționării situației din insulă. El a vorbit despre necesitatea tratativelor intercomunitare pentru găsirea unei soluții pașnice.

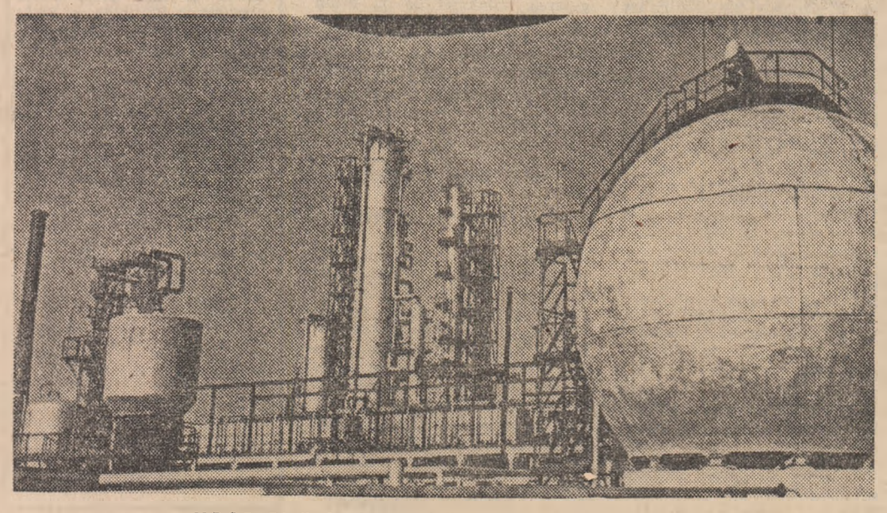

U.R.S.S. Distileria de petrol Fergana din R.S.S. Uzbecă

pe scurt

ÎNTREVEDERE TORSTEN NILSSON—MIRCEA MALIȚA

● LA 27 IANUARIE Mircea Maliță, adjunct al ministrului afacerilor externe al României, care se află într-o vizită la Stockholm, la invitația guvernului suedez, a fost primit de Torsten Nilsson, ministrul afacerilor externe. În aceeași zi, oaspetele român a avut convorbiri cu Ojodahl, secretar general și cu alți funcționari superiori din M.A.E. suedez.

Cu acest prilej au fost trecute în revistă relațiile bilaterale dintre România și Suedia și s-a procedat la un schimb de vederi în legătură cu unele probleme internaționale actuale.

La primire și convorbiri a fost prezent Eduard Mezincescu, ambasadorul Republicii Socialiste România la Stockholm.

● DUPĂ „FIAT" ȘI „INNOCENTI", o altă firmă italiană, „Alfa Romeo", a anunțat majorarea prețurilor la automobilele sale. Creșterea va fi aproximativ 4,5 la sută și va intra în vigoare începînd de marți.

● ÎN CAPITALA ALGERIEI s-a deschis cea de-a 10-a sesiune a „Comisiei tehnice a Ligii Arabe pentru salvgardarea tineretului arab". Ședința de deschidere a fost prezidată de ministrul algerian pentru problemele tineretului și sportului, Abdelkrim Ben Mahmoud.

Pînă la 30 ianuarie, comisia va dezbate o serie de probleme printre care proiectul de creare a unui centru arab de pregătire de cadre din rîndurile tineretului, sprijinul acordat țărilor arabe care și-au obținut independența relativ recent și pregătirea desfășurării celei de-a cincea ediții a jocurilor arabe de la Bagdad.

● DR. ERNEST STERNGLASS, profesor de radiologie la Universitatea din Pittsburgh, a declarat că o jumătate de milion de copii din S.U.A. și Marea Britanie au decedat din cauza radiațiilor provocate de experiențele nucleare. Rezultatele sale se bazează pe studierea mortalității infantile în cele două țări pînă în anul 1963, cînd experiențele nucleare au fost interzise printr-un tratat internațional.

INCIDENTE LA HYDERABAD

● ÎN LOCALITATEA pakistaneză Hyderabad, situată în regiunea de vest a țării, au avut loc marți ciocniri sîngeroase între membrii unor comunități religioase rivale, relatează agenția U.P.I. Incidentele s-au soldat cu rănirea a 16 persoane.

Ciocnirile de la Hyderabad, precizează în legătură cu aceasta agenția citată, reprezintă primele incidente majore semnalate după 1 ianuarie 1970, cînd președintele Yahia Khan a autorizat reluarea activității partidelor politice, în vederea pregătirii alegerilor generale, fixate pentru 1 octombrie a.c.

● CONFERINȚA MINISTERIALĂ a unui grup de țări membre ale Centrului European pentru cercetări nucleare (C.E.R.N.), fixată pentru zilele de 28 și 29 ianuarie la Geneva, în vederea alegerii locului unde ar urma să fie construit în comun un accelerator de particule gigant, a fost amînată.

Amînarea conferinței, la care urma să participe reprezentanți din R.F. a Germaniei, Austria, Belgia, Franța, Italia și Elveția, a fost cerută de Ministerul Afacerilor Externe al R.F.G.

Se crede că amînarea a fost determinată de neînțelegerile intervenite între cele șase țări asupra locului de construire a acceleratorului, R.F.G., Belgia și Franța insistă fiecare ca acest important obiectiv industrial să fie construit pe teritoriul lor.

● LA SANTIAGO DE CHILE s-au încheiat lucrările plenarei Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist din Chile. Plenara a dezbătut un raport cu privire la situația politică din țară și sarcinile ce stau în fața tineretului chilian în cadrul campaniei electorale pentru alegerile prezidențiale.

Hotărîrile adoptate de plenară sprijină pe deplin activitatea organizațiilor politice de stînga privind crearea unei largi unități populare. Participanții au adresat un apel tineretului chilian de a sprijini prin votul său pe candidatul unic al stîngii, Salvador Allende, subliniind că „numai unitatea tuturor oamenilor muncii din Chile va stăvili calea reacțiunii spre putere și va permite crearea unui guvern cu adevărat democratic"

● MARȚI s-a deschis la Moscova Conferința teoretică internațională consacrată centenarului nașterii lui Lenin, cu tema „Sistemul socialist mondial — întruchipare a ideilor leninismului". La conferință iau parte delegații din Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, Mongolia, Polonia, România, Ungaria și U.R.S.S.

Delegația română este condusă de prof. dr. Roman Moldovan, membru corespondent al Academiei.

Participanții la conferință au prezentat marți o serie de referate. Tovarășul Roman Moldovan a prezentat referatul „Coordonarea planurilor economice — metoda fundamentală a dezvoltării și perfecționării relațiilor de colaborare economică și tehnică și a cooperării între țările membre ale C.A.E.R.".

Procesul Contergan la a 200-a ședință

La tribunalul din localitatea vest-germană Alsdorf a avut loc marți cea de-a 200-a ședință a procesului intentat de aproximativ 2 000 de familii laboratoarelor „Chemie Gruenenthal", care au produs și au pus în vînzare thalidomida medicament oferit ca tranchilizant femeilor însărcinate. Se știe că thalidomida — vîndută în R.F.G. sub numele de Contergan — a provocat grave malformații la aproximativ 6 500 de copii din 20 de țări. Numai în R.F.G. numărul victimelor thalidomidei este de circa 2 000.

Înaintea începerii celei de-a 200-a ședințe a procesului, laboratoarele „Chemie Gruenenthal" au propus familiilor ai căror copii au fost victimele thalidomidei, să accepte o compensație globală de 100 milioane mărci, cu condiția suspendării procesului.

Procesul thalidomidei, deschis în anul 1968 este considerat a fi unul dintre cele mai lungi procese desfășurate în R.F.G.

ACORD PRIVIND PODUL PESTE BOSFOR

● UN ACORD pentru construirea podului care să lege Asia și Europa peste strîmtoarea Bosfor a fost semnat de ministrul turc al lucrărilor publice, Turgut Gulez, și reprezentanții firmei anglo-vest-germane Hochtief-Cleveland. Potrivit acordului, construirea podului va costa 33 715 000 dolari și va dura 34 de luni. Podul propriu-zis va avea o lungime de 1 560 metri și o lățime de 33 metri.

● LA 5 FEBRUARIE va începe la Varșovia un schimb de păreri în problemele politice între guvernele R. P. Polone și R. F. a Germaniei, informează agenția P.A.P.

● ÎNTR-O INFORMAȚIE transmisă din Saigon, agenția U.P.I. anunță că 3 000 de militari americani s-au îmbarcat marți, pentru a părăsi Vietnamul de sud.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"